

VIMLANA

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä Erkki Erähonka
os. Puuppola

Kotka Pekka Teerikorpi
os. Merikatu 4 B

Lappeenranta "UFO 66"
Tapani Kuningas
os. Uro kk.

Pori Jarl Lund
os. Valtak. 5 D

Seinäjoki Runar Smedlund

UFO TUTKIMUKSESTA

Kuten esim. Granada-TV:n tuottamassa elokuvassa "Lentävät arvoitukset", joka esitettiin TV-2:ssa 5.12.1967, ilmeni, suhtaudutaan Coloradon yliopiston UFO-tutkimusryhmässä hyvin vakavasti UFO-kysymykseen. Ko. filmissä haastateltiin Colorado-projektin johtajaa tri Edward U. Condon'ia, tri J. Allen Hynek'ia ja tri James McDonaldia, joka on Arizonan yliopistossa meteorologian professorina ja on suorittanut paljon yksityisiä tutkimuksia UFO-kysymyksestä. He kaikki suhtautuivat kysymykseen ilmeisen vakavasti ja tunnustivat arvoituksen olemassaolon. Filmistä ilmeni myös, että Colorado-projektille myönnetty määräraha on kaksinkertaistettu, joten tutkimukset ilmeisesti jatkuvat yli alkuperäisen määräajan. Neuvostoliiton UFO-kuulumista kerrotaan hiukan lähemmin heti tämän kirjoituksen jälkeen.

Millä tavalla yhdistyksemme ja yleensä kaikki Suomessa UFO-kysymyksestä kiinnostuneet voisivat antaa oman osuutensa kansainväliseen yhteistyöhön UFO-tutkimuksen alalla? On selvää, että lopullinen UFO-havaintojen tutkiminen ja analysointi voidaan pätevästi suorittaa vain erityisissä tutkimuskeskuksissa, joissa henkilöt, joilla on käytettävissään tieteen suomat teknilliset apuvälineet, työskentelevät. Tällaiseen

syvälliseen analysointiin ei siis esim. Interplanetistit ry:llä ole mahdollisuuksia (toimintammehan tähtää lähinnä ulkomaisen tietoaaineiston välittämiseen suomalaisille harrastajille), vaan meidän olisi tutkimustyössä pääasiassa keskityttävä havaintoilmoitusten keräämiseen ja arkistointiin ja tiettyjen havaittujen yleispiirteiden sekä erityisen luotettavien, kiintoisia piirteitä sisältävien yksityishavaintojen välittämiseen ulkomaisille tutkimuspiireille. Tällainen on nähdäksemme yksityiselle, rajoitetuin mahdollisuuksin toimivalle yhdistykselle kansainvälisesti ajatellen paras toimintamuoto ulkomaisen tietoaaineiston kotimaahan välittämisen ohella.

Entä minkä tyyppisiin UFO-ilmiön esiintymisiin olisi ensisijaisesti kiinnitettävä huomiota? Koska lähinnä on kysymyksessä yksityisen asianharrastajan mahdollisuudet ratkaista, onko jonkin havainnon aiheuttajana ollut jokin "luonnollinen" ilmiö vai voidaanko ko. havainto luokitella UFO-havaintoihin kuuluvaksi, olisi huomattava seuraavaa: Mitä lähempänä ilmiö havaitaan, sitä pienemmät ovat mahdollisuudet, että kyseessä olisi jonkin tavanomaisen tapahtuman virhetulkinta, toisaalta mikäli havaintoja on tehty useampia ajallisesti ja paikallisesti yhtäpitäviä tai jonkin verran erillään olevia, pienenevät tavanomaisen selityksen mahdollisuudet. Jos lisäksi jälkimmäisessä tapauksessa on selvästi osoitettavissa yksityinen havainto (tai havaintoja), jotka on tehty hyvin läheltä ko. ilmiötä, on koko tapahtumasarjaan kiinnitettävä entistäkin enemmän huomiota ja pyrittävä saamaan se havaintoilmoitusten muodossa mahdollisimman täydellisesti kuvailtua.

On siis kaksi ensisijaista tutkimuskohdetta: lähihavainnot ja ns. "UFO-flap'it", kuten englanninkielellä nimitetään UFO-havaintojen määrän äkillistä lisääntymistä jollakin alueella. Luonnollisesti myös kaukohavainnot, joihin liittyy selvästi epätavallisia piirteitä, ovat tärkeitä ilmoitettavia. Jos esim. taivaalla lentää kuun kokoinen punahehkuinen pallo, joka äkkiä pysähtyy ja jälleen lähtee

liikkeelle, mutta nyt päinvastaiseen suuntaan, niin tällöin on selvästi kyseessä jotakin huomionarvoista.

Mutta jotta yhdistyksemme voisi koota havaintoja, saada niistä luotettavia tietoja, tarvitaan henkilöitä, jotka ovat kiinnostuneita omakohtaisesta tutkimustyöstä, tässä tapauksessa siis kotiseutunsa lähipaikkakunnilla tehtyjen UFO-havaintojen tarkistamisesta, havaintoilmoitusten laatimisesta ja niiden edelleen toimittamisesta Interplanetistiry:lle. Jos saataisiin esim. 20 aktiivisesti havaintojen tutkimiseen osallistuvaa edustajaa eri puolille maamme, pystyisimme ilmeisesti luomaan varsin hyvän kuvan maamme UFO-tapahtumista. Niille, jotka haluavat tällä tavalla ottaa osaa vapaaehtoiseen tutkimustyöhön, lähetämme UFO-havaintolomakkeita. Toivomme halukkaiden ottavan yhteyden yhdistykseemme.

U F O - KUULUMIA NEUVOSTOLIITOSTA

Suomen lehdissä on viime aikoina suotu varsin paljon tilaa niille uutisille, joiden mukaan Neuvostoliitossa on alettu vakavasti tutkia UFO-kysymystä. Eräitä lisätietoja asiasta antaa Flying Saucer Review 6/67. Neuvostoliiton Tiedakatemia on jo vuonna 1963 pyytänyt Flying Saucer Review'ta lähetettäväksi sinne. Mainittakoon, että lehti lähetetään säännöllisesti myös seuraaviin vaikutusvaltaisiin elimiin näiden kunkin erityisestä pyynnöstä: Englannin alahuoneen kirjasto, Kongressin kirjasto Washingtonissa, Yhdistyneiden Kansakuntien kirjasto.

Marraskuun 12 päivänä ilmoitettiin, että Neuvostoliitto on aloittanut UFOja koskevat tutkimukset. Tällöin The Times omisti tälle aiheelle yhden pääkirjoituksistaan, joka päättyi: "UFOille . . . täytyy olla jokin selitys, muuten venäläiset eivät olisi koskaan perustaneet komiteaa tutkimaan niitä."

Neuvostoliiton UFO-tutkimuskomitean johdossa on Ilmavoimain kenraali Anatoli Stolyerov. Tietojen mukaan komiteaan kuuluu myös tunnettu tiedemies tri Zigel ja mm. nimeltä mainitsematon venäläinen kosmonautti sekä 18 tiedemiestä ja tähtitieteilijää. Eri puolille maata on tarkoitus saada 200 taitavaa havaintojen tekijää ja komitea on erityisen kiinnostunut jatkuvista UFO-ilmoituksista, joita saapuu Kaukasukselta, Uralilta ja Keski-Aasiasta.

Neuvostoliitto on ilmeisesti huolellisesti valmistanut suurta yleisöä tätä uutta tutkimusalaa kohtaan; siitä ovat osoituksena eräät aikakauslehdissä julkaistut artikkelit. Tällainen on esim. aikaisemmin viime vuonna aikakauslehti Smenassa ilmestynyt tri Zigelin artikkeli "20.vuosisadan mysteeri", joka julkaistiin uudelleen aikakauslehti Sputnikissa viime joulukuussa. Sputnik-lehteä on myytävänä Suomessa kirjakaupoissa sekä venäjän-että englanninkielisenä. Tässä artikkelissa tri Zigel mm. kuvailee eräitä venäläisten tiedemiesten tekemiä UFO-havaintoja:

"Heinäkuun 16 päivänä vuonna 1960 näki geologi N. Sochevanov oranssinvärisen kiekon, jonka läpimitta oli 50 % suurempi kuin kuun, liikkuvan vuoren huippujen välissä Koktal'in kylässä Kazakstanissa. Heinäkuun 12 päivänä 1964 apulaisprofessori V. Zaitsev oli lentämässä TU-104A:lla Leningradista Moskovaan. Keskimatkan tienoilla hän näki jonkin, mitä hän kuvasi suunnattomaksi kiekoksi, yhtäkkiä ilmestyvän liikennekoneen alapuolelle, lentävän yhdensuuntaisesti sen kanssa hetken aikaa ja sitten kääntyvän sivuun suurella nopeudella.

L. Tsekhanovich, tähtitieteilijä ja geodeetikko, ilmoitti havainneensa kiekon, joka teki salama-syöksyn Novy Afon'ssa, Abhasiassa, 24.9.1965. Seuraavana vuonna kesäkuun 17 päivänä V. Krylov, geofyysikko, näki samanlaisen ilmiön yhdessä eräiden virkaveljiensä kanssa erään etäisen seudun yläpuolella Elistassa, Pohjois-Kaukasuksessa. Esineen lentorata oli varsin mutkitteleva, miltei spiraalimainen. V. Akkuratov, kokenut arktisten alueiden lentäjä on havainnut UFOja monta kertaa sekä maanpinnalta että ilmasta käsin. Aikaisemmin tänä vuonna (1967) on ilmoituksia lentävistä lautasista saapunut Neuvostoliiton Itämeren neuvostotasavalloista sekä Gorkista, Harkovasta, Murmanskista ja muilta Neuvostoliiton alueilta."

Tri Zigelin kirjoitus heijastaa avointa ja ennakkoluulotonta suhtautumista UFO-kysymykseen ja hän pitää tärkeänä kansainvälistä yhteistyötä asian selvittämiseksi. Tri Zigelin käsitysten lisäksi on ko. Sputnikissa vielä Znanya ta Pratsya (Tieto ja työ) -nimisessä lehdessä alkujaan ollut kirjoitus "UFOja Ukrainan taivaalla", jossa paitsi muutamia tavalisten kansalaisten itse kertomia havaintoja on kolmen nimeltä mainitun tähtitieteilijän kuvaus havaitsemastaan UFO-ilmiöstä:

"Ollessamme tarkkailemassa jonosfääriä ja itsevalaisia pilviä Ogren havaintoasemalla, Latviassa, heinäkuun 26 päivänä 1965 klo 21.35 havaitsimme erittäin kirkkaan tähden, joka näytti liikkuvan hitaasti länteen päin. Kahdeksan kertaa suurentavilla kiikareillamme pystyimme erottamaan pienen litteän täplän. Kaukoputki paljasti, että kyseessä oli linsinmuotoinen n. 100 metrin läpimittainen kiekko, jonka keskellä oli selvästi näkyvä pieni pallomainen pullistuma. Kiekon ympärillä, parin halkaisijan päässä siitä pyöri kolme palloa hitaasti ympyränmuotoista rataa pitkin. Kaikki neljä kappaletta olivat himmeän helmimäisen vihreitä. Koko systeemi pieneni aivan kuin se olisi liikkunut pois päin Maasta. 15 - 20 min. myöhemmin pallot alkoivat liikkua pois päin kiekosta

kukin omaan suuntaansa. Keskimäinen pallo lähti myös liikkeelle ja lensi sivulle päin. Klo 22 kaikki lensivät pois näkyvistä.

Ilmiö havaittiin aseman luoteispuolella n. 60 asteen korkeudella taivaanrannasta, ilmeisesti todellisuudessa n. 100 km:n korkeudella. Arvioiden systeemin liikenopeudesta näkökentässä se pysyi paikallaan avaruudessa ja sen näennäinen liike oli vain maapallon pyörimisestä aiheutunut. Avaruusraketti olisi liikkunut paljon nopeammin. Sitä paitsi raketti tai maapalloa kiertävä tekokuu on yksi ainoa esine eikä esineryhmä."

Gordon Creighton kertoo Flying Saucer Review'ssa (6/67): Televisio-ohjelmassa (BBC-1) The Sky at Night (Yötaivas) haastatteli Patrick Moore marraskuun 10 päivänä 1967 tulkin välityksellä venäläistä kosmonauttia Bykovskia. Kysyttäessä, miksi tämä oli niin kiinnostunut avaruudesta eversti vastasi: "Kuka tietää, siellä saattaisi tavata jonkun noista planeettojen ihmisistä (lyudei). Tulkki käänsi sanan Lyudei "olennoksi". Patrick Moore ei kommentoinut vastausta.

Patrick Moore on tunnettu englantilainen tähtitieteen kansantajuistaja. Hän on usein teoksissaan ja lausunnoissaan suhtautunut kielteisesti mahdollisuuteen, että UFOt olisivat avaruusaluksia. Suomeksi on ilmestynyt hänen teoksensa "Tähtitaivas" Otavan kustantamana. (PT)

BOREALIS:

**tulemme
avaruudesta**

Kirjaa on saatavana
yhdistykseltä.
Hinta 5 mk.

Odotamme lukijoiden mielipideilmaisuja tästä teoksesta, joka kuuluu ns. kontaktikertomusten ryhmään ja on siten avoinna erilaisille kannanotoille.

Gordon Creighton:

LENTÄVIEN LAUTASTEN
AIHEUTTAMIA SALAPERÄISIÄ
FYSIOLOGISIA VAIKUTUKSIA

(Flying Saucer Review 4/67)

Tri W. Buhler Rio de Janeirosta ilmoittaa, että hän on tutkinut kahta uutta outoa Brasiliassa sattunutta tapausta ja haastatellut silminnäkijöitä.

Sunnuntaina elokuun 17 pnä 1965 32-vuotias pankkivirkailija Filomeno Bida de Oliveira oli eräiden ystäviensä kanssa kalastus- ja metsästysretkellä maatilalla, joka sijaitsee noin 48 kilometrin päässä Montes Claros`sta Minas Gerais`in valtiossa.

Yön alkaessa laskeutua hän oli vielä kalastamassa ja oli kiusallisten moskiittojen tähden juuri tehnyt nuotion lehmänlannasta - perinteellisestä polttoaineesta - kun hän kuuli ilmasta yläpuoleltaan ääntä "kuin epäkunnossa olevan jäädytyskoneen vinkunaa". Hän katsoi ylös ja näki suoraan yläpuolellaan leijailevan lautasen alaosan, suunnilleen 50 metrin korkeudella.

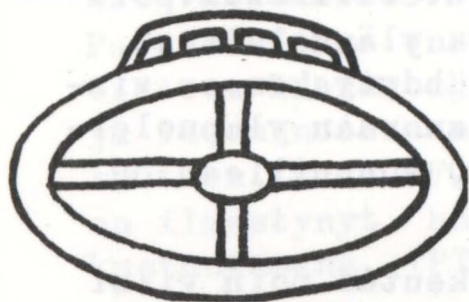
Vinkuna lisääntyi ja lautanen laskeutui noin viisi metriä ja sitten kohosi jälleen suunnilleen entiselle korkeudelleen, mutta tällä kertaa siirtyen miehen vasemmalle puolelle. Vielä kerran se pudotautui noin viisi metriä, roikkui ilmassa parisenkymmentä sekuntia, jonka jälkeen ääni voimistui terävästi ja alus ampaisi ylös 30 - 35 asteen kulmassa sellaisella suunnattomalla nopeudella, että silminnäkijä arvioi sen kadonneen näkyvistä 10 - 15 metrin lentomatkan jälkeen. (Vrt. Valensolen tapaus sekä mitä tulee katoamisnopeuteen että "erikoisvaikutuksiin" VIMANA 2/67)

Kaikki tämä tapahtui vain noin 50 metrin päässä eräästä Oliveiran seuralaisesta, joka kalasteli hiukan kauempana joen rannalla. Oliveira oli huu-
tanut hänelle, mutta tämä oli juuri vetämässä ka-
laa rantaan eikä nähnyt lautasta, jonka ohjaajat
olivat ehkä tutkimassa tuota omalaatuista ja al-
keellista polttoainetyyppiä, jota Oliveira käytti
nuotiossaan.

Nyt Oliveira havaitsi, että hänen sydämensä löi
mielikuvituksella kiivaudella ja että hänen virtsa-
rakkonsa oli hänen huomaamattaan tyhjentynt. Seu-
raavana päivänä hän yhä tunsu outoa jäykkyyttä ke-
hossaan ja tämä sai hänet kertomaan työtovereilleen
pankissa kokemuksestaan.

Lautanen oli "muodoltaan soikea, ei aivan pyöreä".
Alaosa, varsinaisesti ainoa osa, jonka Oliveira
näki, oli "lattea levy", jonka jakoivat osiin neljä
tankoa, hänen mielestään jalaksia muistuttavat.

(Kts. kuva 1, joka perustuu silminnäkijän tekemään
piirrookseen.) Soikean muodon mukaisesti kaksi näis-

Kuva 1.

tä tangoista oli muita pidem-
mät. Sitten oli ulkonema, jota
hän kuvaili munkkirinkilän tai
soikean renkaan kaltaiseksi ja
jonka läpimitaksi hän arvioi
kaksi metriä. Se oli raudan vä-
rinen. Esineen toiselta puolel-
ta hän näki välähdyksen lauta-
sen yläpuolen rakenteesta ja ha-
vaitti jotakin, mikä näytti ik-
kunalta tai ikkunoilta. Lattean alaosan keskellä
oli jokin tumma ja soikea, mikä erottautui tasai-
sesta pinnasta ja näytti kuin sillä olisi ollut
jokin epäsuora valaistus, koskapa hän pystyi näke-
mään sen erikoisen selvästi.

Kommentoidessaan vaikutuksia miehen sydämeen ja
virtsarakkoon tri Buhler huomauttaa, että haasta-
tellessaan Senhor Oliveiraa hän muodosti tästä sel-
laisen käsityksen, että mies oli hyvin viileä ja

tasapainoinen yksilö. Hän ei osoittanut pelkoa, ai-
noastaan uteliaisuutta, kun hän kertoi uudelleen ko-
kemuksensa yksityiskohdat ja tämä sai tri Buhlerin
uskomaan, etteivät fyysiset reaktiot todennäköises-
ti lainkaan aiheutuneet pelosta kuten saattaisi
ehkä ajatella, vaan luultavimmin "jostakin sähköi-
sestä tai magneettisesta tai ylläniisestä vaikutuk-
sesta virtsarakon lihakseen tai silminnäkijän neu-
rovegetatiiviseen hermostoon". Silminnäkijä ei il-
meisesti puhunut kokeneensa minkäänlaista "halvau-
tumista", vaikka tällainen saattoi olla kyseessä
koska tapaus oli hyvin lyhytaikainen eikä hän ehkä
yrittänytään liikkua lautasen ollessa hänen ylä-
puolellaan, vaikka hän kyllä tosiaankin huusi.

Virtsarakon tyhjenemisen yhteydessä tulisi tässä
asiaan kuuluvana mainita, että Onnaing'ssa Pohjois-
Ranskassa yöllä 10.9.1954 hämmästyneet poliisit ha-
vaitsivat samanlaisen äkkinäisen (suolen) tyhjenty-
misen, kun Marius Dewilde tuli juosten kertomaan
heille lautasesta ja pienistä miehistä, jotka hän
oli juuri nähnyt rautatiekiskoilla kotinsa vieressä.
Dewilden tapauksessa ei tietenkään ole epäilystä-
kään etteikö hän olisi ollut hyvin pelästynyt,
mutta vaikuttaa siltä kuin jokin lisätekijä olisi
vaikuttanut hänen tilaansa ja että se oli sama te-
kijä, joka aiheutti Oliveiran tilan : lentävä lau-
tanen.

Näyttää siltä, että näitä vaikutuksia - tai joita-
kin niistä - löytyy monista ilmoituksista. Oliveiran
kokema sydämentykytys esimerkiksi tuo mieleen Kelly-
Hopkinsvillen "peikko-tapauksen", jossa lääketieteel-
lisen kokemuksen omannut tutkija mittasi erään sil-
minnäkijän sydämenlyönneiksi 140 lyöntiä minuutissa.

Toinen tapaus, jonka tri Buhler on tutkinut ja ra-
portoinut, koskee kolmea brasialaista liikemiestä,
jotka olivat metsästävässä krokotiileja Rio Pardol-
la (Mato Grosson valtiossa) kesäkuussa 1959.

Vuorokauden hyvin aikaisina tunteina kaksi heistä
oli joella veneessään etsien valonheittimellä kroko-

tiilejä joen rannalta. Yht'äkkiä he huomasivat sinertävän valon kaukana metsän yläpuolella. Se lähestyi heitä nopeasti, muuttaen kulkiessaan väriään ensin vihreäksi ja sitten oranssiksi, ja kun se oli tullut heitä vastapäätä olevan rannan yläpuolelle n. 100 metrin päähän, se seisahtui ja he saattoivat nähdä, että se oli lentävä lautanen.

He arvioivat sen läpimitaksi n. 60 metriä ja näkivät selvästi, että sillä oli metallinen pinta ja valoja ympäri reunaa. Kun he katselivat sitä, työntyi sen alapinnan keskeltä alas silinterimäinen osa. Tämä osa saavutti heidän arvionsa mukaan n. 40 metrin pituuden ja pysähtyi n. 5 metrin korkeudelle trooppisen metsän puidenlatvojen yläpuolelle. Sitten lautanen kallistui ja metsästäjät pystyivät näkemään silinterin sisään. Tämä oli mahdollista sokaistumatta, sillä vaikkakin silinterin ulkopinta oli hyvin kirkas tämä kirkkaus näytti himmenevän jollakin oudolla tavalla silinterin alaosassa "tavalla, jolla mikään muu valo ei olisi käyttäytynyt".

Mr. Ruppert Kiener'in luonnokseen perustuva piirros Rio Pardon lautasesta.

Noilla kahdella metsästäjällä oli nyt selvä tunne, että he olivat tarkkailun alaisina ja yht'äkkiä he huomasivat erittäin epätavallisen seikan. Kuten jokainen tietää, trooppinen metsä ei ole koskaan hiljainen. Monet hyönteiset, etenkin heinäsiirkat, pitävät Brasilian viidakossa yllä suunnatonta melua jopa vuorokauden pimeinä tunteina. Mutta nyt kaikki äänet olivat hiljentyneet lyhyeksi ajaksi, ei kuulunut heinäsiirran eikä minkään muun hyönteisen ääntä. Kun seurueen kolmas jäsen (joka ei ollut nähnyt lautasta) tapasi veneessä olleet miehet, oli

myös hän ilmeisesti oudon hermostunut, koska "met-
sässä oli vallinnut kauhea hiljaisuus".

Tri Buhler kommentoi, että tämä ilmiö on hyvinkin saattanut aiheutua sähkömagneettisista säteistä, kuten tri Finch ehdotti artikkelissaan Beware the Saucers (Flying Saucer Review 1/66). Lisäisin, että Barney ja Betty Hill'in tapaus saattaa myöskin kuulua samaan luokkaan.

Kirjassa The Interrupted Journey (John G. Fuller, Dial Press, New York 1966) kerrotaan, että kun Barney nousi autosta ensimmäisen kerran ja käveli lautasen suuntaan (joka oli vielä ilmassa), niin vaikka Betty huusi autosta raivokkaasti häntä tulemaan takaisin, ei tämä kuullut huutoja. Kirjoittaja John G. Fuller toteaa, että käydessään seuraavan kerran samalla paikalla päiväsaikaan Hillit kokeilivat asiaa ja päättelivät, että Barney oli luultavasti ollut liian kaukana kuullakseen Bettyä. Voidaan kuitenkin kysyä, oliko tämä myöskin jokin niistä "erikoisvaikutuksista" joita alamme oppia etsimään havaintokertomuksista ja joista vielä tiedämme niin vähän.

Selvästikin nämä asiat tulevaisuudessa kuuluvat lääkäri- ja tiedemieskollegaimme eivätkä maallikkojen tutkittaviksi. Siksi mainitsenkin nämä tapaukset Flying Saucer Review'ssa viitetarkoituksia varten. Tri Buhlerille kuuluu erityinen kiitos uutteruudesta, jolla hän on koonnut näitä tapauksia ja haastatellut silminnäkijöitä.

Tapaukset julkaistu SBEDV Bulletin'issa no 45-47 (heinäk.-elok. 1965).

Edelliseen artikkeliin viitaten seuraavassa Marius Dewilden tapaus lyhyenä yhteenvetona (J. Vallee/ The Humanoids/Flying Saucer Review)

10.9.54 Quarouble (Nord): Metallityöläinen tulee ulos talostaan kuullessaan koiran haukkuvan ja näkee tumman esineen rautatiekiskoilla luullen sitä junan vaunuksi. Huomaa sitten kahden pienen olennon

kävelevän esinettä kohden, yrittää pysäyttää ne, mutta havaitsee olevansa halvautunut kirkkaan valon kohdistuttua häneen. Esine lentää pois.

JOKA VIIDES

SUOMALAINEN USKOO LENTOLAUTASIIN?

Keväällä 1966 Gallup suoritti USA:ssa laajahkon mielipidetutkimuksen lentävistä lautasista. Tämän tutkimuksen mukaan 46 % amerikkalaisista piti tavalla tai toisella lentolautasia todellisina. 20 % ihmisistä taas piti lautasia mielikuituksen tuotteena ja loput eivät osanneet sanoa mielipidettään. Vaikka siis lähes joka toinen aikuinen amerikkalainen "uskoi" lentäviin lautasiin, on kuitenkin muistettava, että vain kuusi miljoonaa amerikkalaista (USA:n väkiluku on 200 miljoonaa) oli varma siitä, että lausaset olivat peräisin muilta planeetoilta. Tutkimus paljasti myös, että ainakin yli viisi miljoonaa amerikkalaista väittää itse nähneensä lentolautasia. Erään toisen amerikkalaisen tutkimuksen mukaan miehet ovat herkempiä uskomaan lentäviin lautasiin kuin naiset.

Miten sitten suomalaiset suhtautuvat lentolautasiin? Tähän mennessä maassamme ei ole tehty ainakaan luotettavaa tutkimusta tästä asiasta. Eme voi siis antaa mitään varmaa vastausta suomalaisten suhtautumisesta lentäviin lautasiin. Viime vuo-

den aikana tehtiin maassamme kuitenkin muutamia pieniä otoksia, joiden tarkoituksena oli antaa ainakin jonkinlaisia viitteitä suomalaisten mielipiteistä näissä asioissa. Koska tarkoituksena on jatkaa ja laajentaa näitä tutkimuksia, ei tässä vaiheessa ole vielä syytä eikä mahdollisuksiakaan yksityiskohtaiseen analyysiin. Seuraavassa pyrin kuitenkin antamaan jonkinlaisen yleiskuvan tähänastisista tuloksista.

Tutkimukset suoritettiin kolmessa eri osassa viime kesän ja syksyn aikana. Tutkimuksen kohteena olivat Lappeenrannan, Luumäen ja Jyväskylän puhelimenomistajat. Puhelimenomistajat eivät tietenkään kovin hyvin edusta Suomen kansaa, koska esim. nuorisoo jää kokonaan tutkimuksen ulkopuolelle. Samoin myös vähävaraisemmat yhteiskuntaryhmät jäävät pahasti sivuun. Näistä jaeräistä muista haittetekijöistä huolimatta katsoisin kuitenkin, että myös tällä menetelmällä voidaan saada suhteellisen luotettava kuva aikuisten suomalaisten mielipiteistä lentolautasten suhteen.

Kyselylomakkeet sisälsivät kaikkiaan 26 eri kysymystä. Näistä seitsemän ensimmäistä kosketteli henkilötietoja (sukupuoli, ammatti, koulusivistys jne.). Seuraavat kuusi kysymystä selvittelivät lähinnä vastaajien kiinnostusta avaruusasioihin yleensä ja heidän maailmankuvaansa. Kysymykset 14 - 23 koskettelivat sitten varsinaisia UFO-asioita. Lomakkeet lähetettiin postitse 84:lle puhelimenomistajalle, joista 46 palautti ne täytettyinä. Vastausprosentti oli siis n. 55 %. Näin "pieni" vastausprosentti aiheuttaa ns. poisjäämisen ongelman, josta on seurauksena, että tulosten luotettavuutta on hyvin vaikeata arvioida. Tässä tapauksessa se voidaan kuitenkin osittain eliminoida siten, että ajatellaan kaikkien vastaamatta jättäneiden suhtautuvan lähinnä negatiivisesti lentolautasiin, mikä suurin piirtein pitäneeikin paikkansa. On kuitenkin luonnollista, ettei tällaisella tutkimuksella voi olla mitään tieteellistä pätevyyttä.

Eräänä osoituksena siitä, että tuloksilla lienee ainakin jonkinlaista luotettavuutta, on se, että kaikki kolme osatutkimusta antoivat pääkohdisaan yllättävän samanlaisia tuloksia. Ilmeistä kuitenkin on, että eräillä toisilla paikkakunnilla UFO-tietämys saattaa olla paljon heikompaa kuin esim. Jyväskylässä ja Lappeenrannassa, joiden perusteella ei voi vielä tehdä kovinkaan varmoja päätelmiä koko maan suhteen.

Minkälaisia vastaukset sitten olivat? Yleisesti ottaen voisi sanoa, että ne olivat yllättävän myönteisiä lentolautasten suhteen. Nyt voidaan tietenkin huomauttaa, että tietenkin vastaukset olivat myönteisiä, koska kaikki asiaan myönteisesti suhtautuvat ilmeisesti olivat kaikkein innokkaimpia vastaamaan. Tämä näkökohta täytyykin ottaa koko ajan huomioon. Mutta sittenkin, vaikka laskisimme, että kaikki ne, jotka eivät suvainneet vastata, suhtautuvat asiaan kielteisesti, sittenkin tulos tuntuu yllättävän positiiviselta.

14.kysymys on epäilemättä kaikkein mielenkiintoisin ja se osoittaa, että 35 % vastaajista uskoi lautasten olevan peräisin muilta planeetoilta. Tämä merkitsee sitä, että voimme varmuudella sanoa, että ainakin joka viides tutkimuksen kohteena olleista todella uskoi lentäviin lautasiin, ts. he olivat sitä mieltä, että maapallollamme todella vieraillee laitteita muista maailmoista.

Sellaiset seikat kuin sukupuoli, ammatti, koulusivistys, poliittinen mielipide, varakkuus jne. eivät näytä vaikuttavan mielipiteisiin lentävistä lautasista. Tässä yhteydessä ei kuitenkaan ole mahdollista puuttua näihin asioihin, niin mielenkiintoisia kuin ne olisivatkin. Näyttää todella siltä, että lautasiin uskovat yhtä hyvin ylhäiset kuin alhaiset, niin miehet kuin naisetkin, kommunistit kuin kapitalistit, uskovaiset ja ei-uskovaiset, nuoret ja vanhat, kaikki he ovat lautasten suhteen samassa asemassa. Tuskin on löydettävissä toista asiaa, joka voisi toimia samassa määrin yhdistävänä teki-

jänä. Voi tietysti olla, että olen saanut asiasta hieman väärän kuvan, mutta ainakin tähänastiset tulokset vievät todella sellaiseen päätelmään, että lentävät lautaset olisivat kaikkien inhimillisten erojen yläpuolella.

Tutkimus paljasti monia muitakin hyvin mielenkiintoisia asioita, joita en kuitenkaan voi tässä yhteydessä käsitellä. Kirjoituksen loppuosaan olen ottanut kahdeksan kysymystä ja niihin annetut vastaukset, joiden perusteella lukijan käsitys tutkimuksesta toivottavasti paranee. Lappeenrannassa ja Luumäellä kyselylomakkeita lähetettiin yhteensä 52, joista 28 oli asianmukaisesti täytetty. Jyväskylässä, jossa tutkimuksesta huolehti Erkki Erähonka Jyväskylän Lentolautaskerhon avustuksella lähetettiin lomakkeita 32, joista 18 palautettiin. Tulokoon vielä mainituksi, että vanhin vastaaja oli syntynyt v. 1883 ja nuorin 1941. Kysymyksen 15 perusteella voisi päätellä, että lähes kymmenkunta prosenttia aikuisista suomalaisista on joskus nähnyt UFO-ilmiön.

Lopuksi on vielä korostettava, ettei tämän tutkimuksen tulosten luotettavuudesta voi sanoa juuri mitään. Sen tähden olisi syytä suorittaa samantapaisia tutkimuksia eri puolilla Suomea, jotta saisimme paremman kuvan suomalaisten suhtautumisesta lentolautasiin. Pyytäisinkin niitä, jotka ovat kiinnostuneita tällaisesta tutkimuksesta, ottamaan yhteyden tämän kirjoittajaan.

8. Oletteko kiinnostunut avaruuteen liittyvistä asioista (miehitetyt avaruuslennot, kuututkimus jne.)

L	J	Y	%	
4	2	6	13	a) erittäin kiinnostunut
18	13	31	67	b) jokseenkin kiinnostunut
-	-	-	0	c) en osaa sanoa
6	3	9	20	d) en ole kiinnostunut
28	18	46	100	

L = Lappeenranta/Luumäki

J = Jyväskylä Y = Yhteensä

10. Uskotteko muualla maailmankaikkeudessa olevan inhimillistä elämää

L	J	Y	%	
5	2	7	16	a) olen varma, että inhimillistä elämää on muuallakin
14	13	27	58	b) on hyvin todennäköistä, että elämää on muuallakin
4	2	6	13	c) en osaa sanoa
5	1	6	13	d) maapallo on ainoa paikka, missä on elämää

14. Olette varmasti joskus kuullut puhuttavan tai lukenut ns. tuntemattomista lentävistä esineistä (UFO) eli kansanomaisesti sanottuna lentävistä lautasista, mikä on Teidän mielipiteenne niistä, mitä ne ovat

L	J	Y	%	
5	2	7	14	a) pelkkää mielikuvitusta ja harhanäkyjä
8	5	13	25	b) ns. luonnollisia ilmiöitä (säähavaintopalloja, satelliitteja, meteoriitteja jne.)
3	1	4	8	c) suurvaltojen kokeilulaitteita
3	3	6	12	d) jokin toistaiseksi tuntematon luonnonilmiö
10	8	18	35	e) jotkut niistä ovat (saattavat olla) peräisin maapallon ulkopuolelta (muilta planeetoilta tai toisista aurinkokunnista lähetettyjä avaruusaluksia ym. koelaitteita)
2	1	3	6	f) en ole koskaan tullut ajatelleeksi tätä asiaa

15. Oletteko itse koskaan nähnyt mitään tuntematonta lentävää esinettä (UFO) tai yöllä valoilmiötä, jolle ette voi löytää mitään luonnollista (tavanomaista) selitystä

L	J	Y	%	
3	2	5	10	a) olen nähnyt
25	15	40	88	b) en ole nähnyt
-	1	1	2	c) en osaa sanoa

17. Oletteko kuullut, että joku ystävästänne tai tuttavistanne olisi joskus nähnyt jonkin tunnistamattoman lentävän esineen (UFO) tai selittämättömän valoilmion

L	J	Y	%	
8	6	14	31	a) olen kuullut jotain sellaista
18	12	30	65	b) en ole kuullut
2	-	2	4	c) en osaa sanoa

18. Oletteko lukenut jonkin kirjan, joka kertoo lentävistä lautasista ja niihin liittyvistä asioista

L	J	Y	%	
9	5	14	31	a) olen lukenut
19	13	32	69	b) en ole lukenut

22. Kiinnostaako Teitä lentävien lautasten arvoitus

L	J	Y	%	
12	12	24	52	a) kiinnostaa
5	-	5	11	b) en osaa sanoa
11	6	17	37	c) ei kiinnosta

24. Onko telepatia mielestänne mahdollista

L	J	Y	%	
21	15	36	78	a) on mahdollista
2	1	3	7	b) ei ole mahdollista
4	2	6	15	c) en osaa sanoa

(Tapani Kuningas os. Uro kk)

VIMANA n

aikaisempia numeroita voi tilata
yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

UFO-ILMIÖN TUTKIMUKSESTA

Ote tri Olavo T. Fontes'in kirjoituksesta

"A suggested scientific investigation of the UFO phenomenon" (Flying Saucer Review 6/67)

Lähihavaintoja koskevien UFO-ilmoitusten lukumäärän suureneminen kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana on aikaansaanut suuren muutoksen UFO-tutkimuksen asemassa. Nykyään, kun niin monia UFOja on havaittu puunlatvojen alapuolella, ei vanhoja selityksiä enää voida käyttää. Tavallisten esineiden väärintulkinnat jännittyneessä mielentilassa, ilmakehän tai sääilmiöt ja tähtitieteelliset ilmiöt eivät ilmeisesti selitä UFO-havaintoja, jos UFO:n nähdään liikkuvan puunlatvojen alapuolella tai jopa laskeutuvan maahan. Asioiden ollessa nykyisellään meillä on vain kaksi vaihtoehtoa: subjektiivinen ilmiö tai fyysinen, aineellinen ilmiö tai laite, jolla on tuntemattomat ominaisuudet. Koska havaintoilmoitusten luotettavuus on ilmeisellä varmuudella selvitetty, ei meillä ole muita vaihtoehtoja.

Jos UFO-ilmiö on subjektiivinen, se voisi olla vain hyvin erikoisentyyppinen hallusinaatio (harha-aistimus), koska tiedämme, että useimmat havainnontekijät eivät ole psykopaatteja. Tosiasiassa useimmissa tapauksissa, joita olen tähän mennessä tutkinut, ei ole ollut todisteita siitä, että silminnäkijöillä olisi ollut aikaisempia persoonallisuuden häiriöitä. Jos näin olisi laita, niin "UFO-hallusinaation" olisi täytynyt olla stressi- ja

mukautumisreaktio, joka voitaisiin sijoittaa mielenhäiriöiden luokkaan, jota kutsutaan "ohimenevät saturnaiset persoonallisuuden häiriöt". Tarkastellessamme näitä häiriöitä ovat seuraavat neljä ominaispiirrettä odotettavissa:

1. Oireet ilmenevät jännittyneessä tilanteessa, joka on riippumaton henkilön persoonallisuudesta.

2. Nämä reaktiot ovat akuuttisia häiriöitä; so. oireet ovat kestoaltaan lymyitä ja ilmestyvät nopeasti.

3. Oireet ja reaktiot ovat luonteeltaan ohimeneviä; so. ne lakkaavat nopeasti ja katoavat kun stressi on pienentynyt ja/tai kun henkilö on päässyt tästä painetta aiheuttavasta tilanteesta.

4. Ei ole todisteita siitä, että henkilöllä olisi ollut aikaisempia persoonallisuuden häiriöitä.

Nämä häiriöt tulkitaan stressi- ja mukautumisteorian käsitteiden avulla. Oireita ja reaktioita pidetään yksilön sopeutumisreaktioina rasitusta tuottaviin tilanteisiin, jotka ainakin tilapäisesti ovat ylivoimaisia. Normaaliin henkilöiden, joilla on riittävä sopeutumiskyky, ollessa kyseessä, on odotettavissa, että oireet katoavat nopeasti, kun tilanteen aiheuttama paine pienenee. Tämä käsitys oireenmuodostumisesta ilmaistaan usein kuullussa lausauksessa: "Jokaisella on oma murtumispisteensä".

En kuitenkaan psykologina pysty kuvittelemaan, minkälainen stressitilanne saisi aikaan "UFO-hallusinaation", ellemmme myönnä, että ärsyke on itse UFO:n läsnäolo; so. fyysinen esine tai ilmiö, jonka ominaispiirteet ovat tarpeeksi outoja aiheuttamaan jännitykseen johtavan tilanteen. Niinpä joudumme takaisin lähtökohtaan ja olemme pakotettuja hyväksymään fyysisen esineen olemassaolon, joka on aikaansaanut tilanteesta aiheutuvan jännityksen. Sitäpaitsi näitä ohimeneviä persoonallisuuden häiriöitä, joista puhumme, on odotettavissa ainoas-

taan katastrofiluonteisissa tilanteissa - esim. tulipalo, maanjäristys, sota-ajan taistelu, vakava sairaus, rakkaan henkilön kuoleman aiheuttama suru - sellaisia, jotka ylittävät melkein kaikkien yksilöiden kestäkyvyn.

En luule, että taivaalla nähty UFO olisi riittävä aiheuttamaan stressin. Tietenkin jos nähdään UFO:n laskeutuvan hyvin lähelle ja tiedetään (tai luullaan tietävän), että nähdään ei-maanpäällinen alus tai jos nähdään "ohjaajien" tulevan ulos, silloin joudutaan ilmeisesti senkaltaiseen painostavaan tilanteeseen, jota tarkastelimme edellä. Ja ko. tilanteessa voi jopa kehittyä sentyyppinen reaktio kuin mitä olemme havainneet ns. "kontaktitapauksissa" tai neuroottisia reaktioita, joita olemme nähneet joissakin muissa ihmisissä. Mutta tällöinkin meidän on myönnettävä jonkin vieraan, fyysisen ilmiön, esineen tai koneen läsnäolo, mikä aikaansaa tilanteessa ilmenevän jännityksen.

Toisaalta jos myönnämme, ettemme ehkä pysty tunnistamaan sitä jännitystä aiheuttavaa tilannetta, joka kykenee aikaansaamaan "UFO-hallusinaation", mutta että sellainen tilanne liittyy jokaiseen UFO-tapaukseen eikä aiheudu oudon fyysisen esineen havaitsemisesta, niin silloin me saattaisimme pitää UFO-ilmiötä niihin subjektiivisiin ilmiöihin kuuluvina, joilla on edellä luetellut neljä ominaispiirrettä. Muuten, 4. kohta osoittaa, etteivät silminnäkijöin luonteenpiirteet ole niin tärkeitä, koska heidän menneisyydessään ei ole ilmennyt persoonallisuuden häiriöitä.

Tähän mennessä olemme tarkastelleet asiaa yksilön kannalta. Jos tutkimme UFO-havaintoja, joiden silminnäkijöinä ovat olleet henkilöryhmät, silloin on ongelma muuttua muotoaan. Psykiatrit ovat osoittaneet havainnoin ja kokein, että eri henkilöt reagoivat eri tavoin samanlaatuiseen jännitystä aiheuttavaan tilanteeseen. Toisin sanoen on mahdollista, että eri henkilöille, jotka ovat saman painostavan tilanteen alaisia, syntyisi sama hal-

lusinaatio. Heidän "murtumispisteensä" ei ole koskaan sama ja heidän reaktioidensa laatu ja voimakkuus ovat täysin erilaisia. Poikkeuksen muodostaa erityinen "mystisen kokemuksen" tapaus, jolloin ioukko ihmisiä ovat jo varautuneet ja etukäteen valmistautuneet kokemaan samanlaisen reaktion - itesesuggestion ja itsehypnoosin avulla. Tällaisesta ei ole kyse, kun ryhmä ihmisiä odottamatta näkee UFO:n. Jontopäätös on, että "yksilöllinen UFO-hallusinaatio" on mahdollinen, mutta että "kollektiivisen UFO-hallusinaation" mahdollisuus on epätieteellinen ja sitä voidaan pitää mahdotto-

mana. Lisäksi jos tarkastelemme tapauksia, jolloin useat henkilöryhmät eri paikoissa ja ilman mitään yhteyttä toisiinsa havaitsevat saman UFO:n, niin tilanne on toivoton tällaisen psykologisen selityksen kannalta, koska tässä erikoisessa tapauksessa meidän tulisi hyväksyä ei ainoastaan "UFO-hallusinaatiota", vaan myöskin "UFO-hallusinaation" telepaattinen projektio eli siirto toisesta ihmisryhmästä toiseen. Tämä olisi mielikuvituksellisempaa ja epätieteellisempää kuin konsanaan UFOjen fyysisen todellisuuden hyväksyminen. Toisin sanoen meidän on hyväksyttävä "UFO-ilmiön" olemassaolo fyysisenä ilmiönä niiden edellä olevien tarkastelujen valossa, jotka poistavat subjektiivisen ilmiön mahdollisuuden. Ei ole muuta vaihtoehtoa.

Emme ole tarkastelleet tähän mennessä ns. "sähkömagneettisia vaikutuksia", joita usein kuvaillaan UFO-ilmiön yhteydessä, tai tapauksia, joissa on todettu fyysisiä vaikutuksia ihmisissä ja maaperässä, tai tutkahavainto- tai valokuvaustapauksia.

Nämä ilmeisesti poistaisivat kaiken mahdollisuuden subjektiivisesta ilmiöstä, koska hallusinaatiot eivät voi jättää jälkiä maaperään tai aiheuttaa muutoksia koneissa ja valokuvauslevyissä.

CORDOBAN TIELLA

Flying Saucer Review 1/65.

Seuraava kertomus on otettu Diario de Cordoba-nimisestä lehdestä (1.5.1957) eikä sitä ole, sikäli kuin tiedämme, julkaistu missään muualla kuin tässä syrjäisessä maakuntalehdessä. Valitettavasti lehdessä ei mainita tapantuman kokeneen miehen nimeä, mutta olemme tiedustelleet lisää yksityiskoh-
tia. Herra Oscar Calindez ja monet hänen maanmiehen-
sä uskovat, että Andeilla on UFO-tukikohtia, ja hän olettaa niitä olevan korkeilla vuorilla Saltan (luo-
teis-Argentiinassa) ja Puna de Atacaman - tyly ja eristetty alue Saltan länsipuolella - ympärillä.

Eräänä huhtikuun päivänä vuonna 1957 eräs Cordoban asukas ajeli moottoripyörällään kohti Rio de Ceballosia. Kello oli noin 7,30, kun hän oli päässyt noin viidentoista kilometrin päähän kansainvälisestä lentoasemasta Pajas Blancasissa. Silloin hänen pyöränsä moottori pysähtyi. Kun hän laskeutui tarkastamaan vikaa, näki hän suunnattoman suuren kiekon muotoisen esineen leijailevan noin 50 jalan (15 m) korkeudessa maantien päällä. Kauhistuneena, kuten arvata saattaa hän juoksi piiloon ojaan. Outo esine oli noin 60 jalkaa (18 m) läpimitaltaan ja yli 15 jalkaa (4,5 m) korkea. Hetkeksi se jäi paikoilleen liikkumatta tien yläpuolelle, mutta sitten se laskeutui noin 7 jalan (parin m) korkeuteen, jolloin se taas pysähtyi. Kuului ainoastaan ääni, joka muistutti ilman suhinaa sen virratessa autorenkaan venttiilistä. Äkkiä alkoi koneen alaosasta laskeutua laite, jota hän kuvasi hissiksi tai läpikuultaviksi portaiksi.

Hissin mukana tuli matkustaja - ihmisen muotoinen olento, joka astui alas hissin pysähtyessä noin jalan (30 cm) korkeudelle. Katseltuaan hetken ympärillä olevia erilaisia kasveja olento vihdoin käveli kohti cordobalaista. Hän, ihmisparka, oli pakokauhun valtaama, ja koetti raivokkaasti kaivaa ojan reunaan kuoppaa päästäkseen paremmin piiloon.

Avaruusmies - jos hän oli sellainen - oli noin 5 jalkaa 8 tuumaa (170 cm) pitkä ja hänellä oli yllään aivankuin sukeltajan asu, joka sopi vartaloon tiiviisti ja näytti olevan pikemminkin muovista kuin kankaasta. Avaruusmies ei sanonut mitään vaan ojensi lempeästi kätensä auttaakseen kauhistuneen ihmisen ojasta. Sitten, kun he seisoivat vierekkäin tiellä, olento osoitti leijailevaa alusta koettaen merkkikielillä saada miehen ymmärtämään, että tämä voisi pelkäämättä seurata häntä. Huomatessaan, ettei mies halunnut, hän kääntyi ja siveli hyvin hellästi miehen otsaa rauhoittaakseen tätä. Tällä teolla oli varmasti toivottu vaikutus, sillä cordobalainen voitti kauhunsa ja astui hissilaitteeseen. Tämä nousi hitaasti, kunnes se pysähtyi suureen, aluksen sisällä olevaan hyttiin.

Ympäri hytin seinää oli viisi tai kuusi ruutua, jokainen noin kuusi jalkaa (1.8 m) leveä, ja niitä peitti sekava määrä laitteita, mukana myös kuvaruutuja (kuten oskilloskoopeissa?) Jokaisen ruudun ääressä istui olento. Jokainen heistä oli pukeutunut täsmälleen kuten miehemme opas. He eivät kiinnittäneet mitään huomiota yllätysvieraaseen.

Myöhemmin cordobalaisen kuvatessa tapahtumaa näytti siltä, että häneen olivat vaikuttaneet erikoisesti suuret neliön muotoiset ikkunat ruutujen yläpuolella. Erikoista oli, että hän ei ollut nähnyt jälkeäkään ikkunoista koneen ulkopuolella. Himmeä fosforinhohtoinen valo täytti hytin, vaikka näkyvissä ei ollut yhtään lamppua. Tämä valo oli lisänä ikkunoista tulevalle valolle. Miehemme tarkastusmatka loppui, kun häntä kehoitettiin taas astumaan hissiin. Nyt hän oli jo saanut takaisin mielentyyneytensä,

ja kun he laskeutuivat, hän koputti seinää rystysillään. Siitä lähti metallimainen ääni. Kun he astuivat alas, hän yritti kysyä oppaaltaan merkkikielillä, mikä piteli konetta ilmassa. Vastaukseksi olento pani toisen kämmenensä tasaisesti toisen päälle, mutta tämän tarkoitusta ei mies ymmärtänyt.

Koneen väri oli jotenkin epäselvä. Paikoitellen sillä oli vihertävä vivahdus, paikoitellen se oli sininen. Yhteisvaikutus oli kuin metallinhohtoisen sateenkaaren aiheuttama. Suhiseva ääni kuului koko ajan. Olento alkoi tutkia moottoripyörää huolellisesti, mutta kun omistaja osoitti, että hän käynnistäisi sen, riitti liike ilmoittamaan, ettei se toimisi leijuvaan koneeseen ollessa lähetyvillä. Lopuksi vierailija kääntyi miehen puoleen ja asetti kätensä tämän hartioille, luultavasti jäähyväiseleeksi, ja astui sitten hissiin, joka katosi koneeseen. Kesti hetken ennenkuin kone nousi nopeasti noin 2500 jalkan (750 m) korkeuteen ja kiisi luoteeseen.

UFO, luultavasti sama kone, ilmoitettiin nähdyksi Cordoban yllä klo 8,45 ja Pampa del Pochon yllä klo 8,47. Klo 9,30 sellainen nähtiin Pilarissa ja myöhemmin tuli ilmoitus Calamuchitasta ja San Francisco Chanarista. Viimeinen ilmoitus tuona aamuna tuli Arguellosta klo 10.

KOTKAN PAIKALLISKERHON

kokoukset Nuorisotalolla, Papink.12, Kotka, kevätkaudella 1968 ovat seuraavina sunnuntaipäivinä klo 15.00 alkaen: 17.3 7.4 21.4 5.5 19.5 Myös uudet jäsenet, mielipiteet ja ideat tervetulleita.

HAASTE TIETEELLE

OTTEITA PROF. J. ALLEN HYNEK'IN
ESIPUHEESTA TEOKSEEN JACQUES &
JANINE VALLEE: CHALLENGE TO
SCIENCE - THE UFO ENIGMA

Kuluneiden 18 vuoden aikana olen toiminut USAn Ilmavoimien tieteellisenä neuvonantajana tunnistamattomien lentävien esineiden - UFOjen - suhteen. Työskenneltyäni Ilmavoimien laajojen arkistojen parissa ja etenkin tutkittuani henkilökohtaisesti monia hämmästyttäviä tapauksia ja haastateltuani hyvämaineisia silminnäkijöitä olen ollut kauan tietoinen siitä, että UFOja ei voida pyyhkäistä sivuun hölynpölynä.

Varmaa on, että joukossa on hölynpölyä sekä virhetulkintoja muuten tunnetuista esineistä, joita monet vilpittömät ihmiset ovat ilmoittaneet UFOina. Mutta eikö niin sanoakseni melun keskeltä olekin havaittavissa signaalia, neulaa heinäsuovasta? Eikö juuri meidän tehtävänäme olekin pyrkiä erottamaan todellinen perättömästä? Käyden huolellisesti läpi tonneittain pikivälkettä Madame Curie eristi pienen määrän radiumia - mutta tuon vähäisen määrän merkittävyys osoittautui maailmaa vavahduttavaksi.

Tutkittuani monien vuosien ajan, sanoisinko, tonneittain raportteja olen tullut siihen johtopäätökseen (puhuen tällä kertaa omasta puolestani enkä virallisena edustajana), että melun joukossa on signaali, että "pikivälkkeessä" on "radiumia", joka odottaa eristämistään. Tämän kirjan tekijät ovat jonkin verran erilaista polkua kulkiessa päättyneet samaan johtopäätökseen. Osoittautuupa koko UFO-ilmiöissä piilevä tieteellinen todellisuus fysikaaliseksi tai psykologiseksi - tai jopa tähän mennessä tuntemattomaksi ilmiöksi - se on joka suhteessa haaste tieteelle.

Ehkäpä minun olisi pitänyt puhua aikaisemmin; 18 vuotta on pitkä aika. Mutta tarvitaan enemmän todisteita, jotta saataisiin jokin ajatus yleisesti hyväksytyksi jollakin kumouksellisella alalla, olkoon se sitten biologinen kehitysteoria, suhteellisuusteoria tai kvanttimekaniikka, kuin mitä tarvitaan suoritettaessa jokin edistysaskel jollakin hyväksytyllä tieteen alalla. - - - - -

Vallee't esittävät vaikuttavan määrän todisteita UFO-ilmiön yleismaailmallisen luonteen puolesta, mutta siitä huolimatta he eivät päädy mihinkään varmoihin johtopäätöksiin. Kuten he sanovat: "Meidän tulee oivaltaa, että havainnoilla, jotka olemme esittäneet, ei sinänsä ole arvoa. Ne ovat tärkeitä ja vaativat tutkimusta ainoastaan, koska jokainen niistä valaisee ilmiötä, joka on vuoden 1946 toukuusta lähtien esiintynyt jokaisessa maapallon maassa."

Sen tosiseikan lisäksi, että havaintoilmoitukset ovat hämmästyttävässä määrin samankaltaisia, hyvämaineiset ihmiset tekevät jatkuvasti ilmoituksia havainnoista, mikä seikka suorastaan vaatii tieteellistä tutkimusta. Koko ilmiön yleismaailmallisen luonteen vuoksi tällainen tutkimus saatettaisiin hyvinkin suorittaa Yhdistyneitten Kansakuntien alaisuudessa. - - - - -

Jotkut lukijat saattavat hyvinkin ihmetellä, pysytäänkö tätä ilmeisen ailahtelevaa ilmiötä saattamaan tieteellisen tutkimuksen kohteeksi. Mikä muodostaa tieteellisen todisteen tällä alalla? Kirjan tekijät esittävät vakuuttavan perustelun sille, että UFO-ilmiötä voidaan tutkia fysikaalisen tieteen, sosiologian ja psykologian kehittyneillä menetelmillä. Kaikissa näissä menetelmissä esittää tietokone huomattavaa osaa.

- - - - -
Varmastikaan mitään edistystä ei voi tapahtua ilman tieteellistä tutkimusta. Valitettavasti - kuten kirjan tekijät korostavat - tiedemiehet ovat usein

"arvokkuuden verhoamina" kieltäytyneet tutkimasta havaintoilmoituksia. Tosiasia on, että monet virkatovereistani, jotka ovat riisuneet arvokkuuden viittansa riittävän kauaksi aikaa ehtiäkseen syventyä havaintoilmoitukseen, ovat liittyneet hämmästyneiden tiedemiesten kasvaviin riveihin; he ovat yksityisesti vakavasti kiinnostuneita ilmiöstä, mutta julkisesti he mieluommin pysyttelevät, kuten tämä aihekin, tunteettomina; he eivät halua panna itseään alttiiksi sille pilailulle ja kiusoittelemalle, joka UFO-ilmiöön liittyy. Erikoisesti heille ja kaikille, jotka vaalivat todellista Galileo Galilein henkeä, tämä kirja saattaa olla mitä suuriarvoisin. He haparoivat ja etsivät tutkien jopa sellaisia ajatuksia, jotka vaikuttavat kuvitelluilta ja oudoilta, sillä he tietävät kuinka outo ja mielikuvituksellinen termi "ydinenergia" olisi ollut sata vuotta sitten eläneelle fyysikolle. He ovat valmiit ottamaan vastaan uuden tieteelle osoitetun haasteen.

J. Allen Hynek
Chairman, Department
of Astronomy, and
Director, Dearborn
Observatory, Northwestern
University

Otsikossa mainitun kirjan voi tilata os. Neville Spearman Ltd., 112 Whitfield Street, London W.1

- Toivomme, että lukijamme, joilla on UFO-kokemuksia, käsityksiä, tietoja jne. (myös lehdessämme julkaisuista artikkeleista) kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Voidaksemme julkaista kirjeistä, jotka haluatte Vimanaan, mahdollisimman monia toivomme Teitä laatimaan selostukset lyhyiksi. Olemme myös kiitollisia paikallisista lehdistä saksituista leikkeistä. Kiitämme niistä jo etukäteen.

Lucius Farish:

MYYTIT, LEGENDAT JA UFOT

Tämän artikkelin kirjoittaja, joka asuu Arkansasissa USAssa, etsii Amerikan intiaani-
en kansantarujen ja mytologioiden joukosta "len-
täviin lautasiin" viittaavia piirteitä. Hänen
löytönsä ovat luonnollisesti varsin spekulatii-
visia luonteeltaan, mutta saattavat tarjota he-
delmällistä pohdinnan aihetta. Tämä kirjoitus
on julkaistu Flying Saucer Review'ssa 6/65.

Tutkittaessa tarkemmin ufologiaa huomataan, että
monet useiden luonnonkansojen myytit, legendat ja
kansantarut sisältävät tiedonpalasia, joilla saat-
taa olla yhteyttä tarkastelemaamme aiheeseen. Näi-
tä tietoa on tarkkailtava "UFO-linssien" läpi,
jotta niiden mahdollinen arvo erottuisi. Esimerk-
keinä senkaltaisista tiedoista, joihin edellä
viitattiin, tutkikaamme seuraavia otteita vuonna
1881 julkaistusta Rushton M. Dorman'in kirjasta
"The Origin of Primitive Superstitions", joka on
tutkielma Amerikan intiaanien mytologiasta.

Kirjansa sivulla 24 Dorman kertoo: "Aisemid oli
kuuluisa läntisten heimojen ilman henki, joka
kantoi outoa pientä koteloa ja joka kykeni esiin-
tymään näkyväisenä tai näkymättömänä, miten hän
vain halusi." Huomatkaa, että i l m a n hengel-
lä, Aisemidilla, oli tuo sama hämmästyttävä kyky
kuin eräillä aikamme UFOilla, kyky kadota näkyvistä
silmänräpäyksessä. Olikohan tuolla "pienellä ou-
dolla kotelolla", jota hän kantoi, jotakin teke-
mistä tuon kyvyn kanssa?

Kärventynyt pensas Socorrossa, Uudessa Meksikossa (kts. VIMANA 2/67: Erään kuvion tarina), palaneita ympyröitä maassa Kentuckyssa, Pennsylvaniassa ja muualla, todisteita UFOjen laskeutumisista. Ehkäpä muinaisina aikoina samanlaisia todisteita tulkittiin hiukan eri tavalla. Samasta kirjasta sivulta 29 lue: "Perulaisilla oli paholaisensa, jotka usein näyttäytyivät . . . Erästä näistä paholaisista, nimeltään Huarivalca, palvotaan vielä nykyäänkin, vaikka hän on kadonnut eikä ole näyttäytynyt viime aikoina. Sanottiin, että oli paikkoja, jotka todistivat hänen olleen siellä."

Edesmenneen M. K. Jessupin kirjoituksiin tutustuneet muistanevat hänen "pikkuihmisiä" koskeneet teoriansa. Hän mainitsi Andaman Islanders'in legendan heidän Puluga-jumalastaan, joka asui taivaassa vihreän vaimonsa kanssa kivisessä talossa. Dorman'in kirjan sivuilta 46 -47 löydämme kertomuksen, joka luullakseni olisi kovasti ilahduttanut Jessupia: "Kummallinen perimätieto Varisintiaanien (the Crows) keskuudessa liittyy Myrskyn Lapsen (Storm Child) ruumiillistumiseen. Mustat pilvet kerääntyivät keskellä talvea taivaalle, ukkonen jyrisi ja salamet välähtelivät, ja oudot äänet herättivät intiaanit. Musta pilvi peitti heidän vuorensa huipun ja sen keskeltä ilmestyi kaksi pitkää käsivartta, jotka laskivat pienen lapsen maahan. Pian tuo salaperäinen lapsi katosi sumuun. Eräs vanha intiaanivaimo, joka ei ollut synnyttänyt lapsia vuosiin, seisoj paikalla katselemassa. Tuskin hän ehti nähdä lapsen katoavan sumuun, kun hän tunsi kovia synnytyspolttoja ja synnytti tyttölapsen, täysin vihreän kuin ruoho. Kaikki intiaanit sanoivat, että se oli sama lapsi joka oli ollut pilvessä ja että tuskin olivat salaperäiset kädet laskeneet sen maahan, kun se oli siirretty naiseen. Intiaanivaimo vakuutti, ettei se ollut kenenkään miehen lapsi, vaikka hän olikin naimisissa. Intiaanit kutsuivat sitä Myrskyn Lapseksi." Tässä meillä on esimerkki siitä, mitä

Jessup nimitti "kontrolloiduksi myrskypilveksi" yhdessä "heidän vuortaan" koskevan viittauksen kanssa. Kuten monet lukijat tietänevät, olivat eräiden vuorten huiput intiaaneille pyhiä, sillä siellä asuivat heidän jumalansa; samoin asuivat kreikkalaiset jumalat Olympos-vuorella. Ehkäpä lukija huomaa tietyn yhteyden edellä olevan kertomuksen ja eräiden Raamatun kohtien välillä.

Eräillä Raamatun "yliluonnollisilla" tapahtumilla on kaltaisensa eri intiaaniheimojen uskomuksissa. Esimerkkinä tästä seuraavat lainaukset Dorman'in kirjasta, sivu 74: "Monet Mississipin heimot sanovat, että ensimmäinen ihminen nousi taivaaseen ja jyrisee siellä . . .", sivu 76: "Uuden Meksikon heimot näyttävät palvoneen Montezumaa. He ylistävät hänen ihmevoimiaan. Hän istutti illalla maisia, joka aamulla oli kasvanut ja kypsynyt. Montezuman äiti oli hedelmöitynyt neitseellisesti kastepisarasta, joka oli pudonnut hänen paljaalle rinnalleen, kun hän nukkui kauniissa metsikössä . . .", sivu 76: "Arawakoilla oli kulttuurin alkuunpanija, Arawanili, joka heidän traditioidensa mukaan keksi ja perusti heidän noituusjärjestelmänsä . . . Arawanili otettiin pois ilman, että hän kuoli. . .", sivu 88: "Gard oli Yurok'ien kulttuurin alkuunpanija . . . Hän oli myös Hopi-intiaanien esijumala . Heidän myyttiensä mukaan hänet otettiin pois paksussa savupilvessä, joka leijaili henkien maahan."

Tuttua käsitystä ystävällisten avaruusolentojen avusta korostaa seuraava muistitieto: "Toinen huomattava hahmo (Caribien keskuudessa) oli Oubekeyri (mies ylhäältä), joka perusti maanviljelyn ja talonrakennuksen." Tämä on Dorman'in kirjan sivulta 77.

Tunnetuimpia hahmoja intiaanien mytologiassa on Hiawatha. Sivuilla 86 - 87 olevassa kuvauksessa on viittauksia toimintaan, jota helposti voitaisiin tulkita ufologisista perusteista: "Monet irokeesien jumalhahmot ovat saaneet ihmismuodon tai toisin sanoen ovat esi-isiä. Hiawatha on yksi huomattavimmista. Hän opetti kädelle kansalle taiteita ja tie-

toja. Hän opetti heitä viljelemään maissia ja papuja. Hänen viisautensa oli suuri, ja ihmiset kuuntelivat häntä ihailen. . . Hän pystytti majansa, kylvi mais- sin peltoonsa ja valitsi vaimon. Täällä häneltä pyy- dettiin apua ja neuvoja. Pian syntyi suuri hätä poh- joisesta tulevan julman kansan sotaretken vuoksi . . . Kaikkien heimojen suuri neuvosto kutsuttiin kokoon kukkulalle, josta oli näköala yli Onondaga-järven. Kolme päivää oli kulunut ja pelättiin, ettei Hia- watha saapuisikaan. Sanansaattajat lähtivät hakemaan häntä . . . He vaativat häntä tulemaan, ja hän pani taikakanoottinsa veteen ja se liikkui ilman melomis- ta. Hänen ainoa tyttärensä istui perässä . . . Suu- ri neuvosto näki tunnetun kanootin lähestyvän ja kajautti ilmaan tervehdyshuudot kunnioitetun miehen noustessa maihin kokoontuneiden edessä. Hänen ja hänen tyttärensä kävellessä ylös rantapengertä kuu- lui taivaalta kova ääni ja tumman pisteen havaittiin laskeutuvan nopeasti. Kauhu valtasi intiaanit, ja he hajaantuivat hämmennyksen vallassa paeten uhkaa- vaa onnettomuutta. Hiawathan tytär oli tuomion kohde. Valtavalla syöksyllä valkoinen lintu paiskasi tytön maahan eikä hänestä löydetty jälkeäkään. Ei yksikään lihas vavahtanut Hiawathan kasvoilla. Hän siirtyi neuvoston johtoon. Hän antoi neuvonsa, jotka hyväk- syttiin, ja Hiawathan tentävä oli suoritettu. Hän meni alas rantaan ja asettui istuimelleen salaperäi- seen kanoottiinsa. Ilmasta kuului suloista musiikkia ja kun sen viimeiset sävelet leijailivat ihmettele- vän väkijoukon korviin, Hiawatha otettiin taivaaseen. Hiawatha kohosi taikakanootissaan ilmaan yhä korke- ammalle ja korkeammalle, kunnes katosi näkyvistä. Tällä tavalla tämä suuri hyvä mies muutti pois kan- sansa perimätiedon mukaan." "Taikakanootti", joka liikkui veden halki ilman mitään näkyvää voimanläh- dettä ja kohosi ilmaan melodisen äänen saattamana. Emmekö ole lukeneet samanlaisia kertomuksia UFO-kir- jallisuudesta?

Sivulta 89 löydämme samantapaisen kertomuksen, jossa kerrotaan Nootkaus-heimosta: "Heidän taloissaan on suunnattomia puuveistoksia, jotka esittävät jumal-

olentoa ja muistuttavat hänen vierailustaan vanhan miehen hahmossa, joka kauan sitten saapui yli salmen kuparikanootissa ja auttoi heitä monissa asioissa. Nawlokit ovat tarunomaisia olentoja, osaksi ihmismäisiä, ja uskottiin, että heidän noitansa pystyivät olemaan heihin yhteydessä ja vastaanottamaan heidän profetioitaan." Voitteko kuvitella tavallista kanoottia, joka olisi tehty k u p a r i s t a ? Tämä viittaa selvästi kohtaamisiin olentojen kanssa, joiden edistyksellinen tiede oli täysin tuntematon intiaaniheimoilta.

Seuraava lainaus sivulta 91 kiinnostanee UFOjen tutkijoita: "Kalifornian Acagchemen-heimot näyttävät kunnioittavan Quiot -nimistä esi-isää, joka oli muinaisajan suuri sotapäällikkö ja hallitsija. Hän kuitenkin vanheni ja tuli hyödyttömäksi. Tapan- samukaan he myrkyttivät hänet ja hän kuoli, ja hän sai seuraajakseen suuremman, nimeltä Quiamot, joka saapui tanssien heidän keskuuteensa, kun he olivat kokoontuneet jotakin tarkoitusta varten, ja liittyi heidän parantajiinsa ja vahvisti heidän voimaansa. Sitten hän palasi tähtiin, joista oli tullut."

Puhuessaan Etelä-Amerikan heimoista Dorman mainitsee sivulla 95: "Tezcatlipokasta, Tullen ylimmäisen papin vainoojasta, tuli suurin jumala, jota palveltiin näissä maissa. Hän oli taivaan ja maan luoja, oikean ja väärän palkitsija, hänen nimensä merkitsee loistavaa peiliä. Perimätiedon mukaan hän laskeutui taivaasta hämähäkin seitistä valmistetun köyden varassa." Eikö alkukantainen intiaaniheimo saattaisi kuvailla säteilevää hopeanväristä kiekkoa "loistavaksi peiliksi"? Eivätkö he (kuten eräät nykyaikaiset oppineet) sanoisi salaperäistä "enkelintuokamme" hämähäkin seitistä valmistetuksi köydeksi? Sellaiset kysymykset kuuluvat luonnostaan asiaan pyrittäessä yhdistämään tätä legendojen määrää.

Kuten olemme havainneet, on moniin kulttuurin alkuunpanijoita koskeviin legendoihin kietoutunut mystillistä ainesta liittyen etenkin ko. sankarihahmon

syntymään ja/tai kuolemaan. Tutkikaamme seuraavia esimerkkejä: "Izona, jota ilmeisesti kutsuttiin ihmisten isäksi ja joka luultavasti oli varhaishistoriallinen hahmo, oli heidän palvontansa kohteena. Hänellä oli poika Bacab, joka sai osakseen jumalallisia kunnianosoituksia. Hän oli siinnyt jumalallisesti, sillä perimätiedon mukaan hänet oli synnyttänyt neitsyt Chibirias, joka oli Ixchelin, Yucateen lääkitsemisjumalattaren tytär." (Sivu 106)

"Mijes'it, eräs Maya-kansa, ympäröi sankarinsa Condoyn syntymää ja kuolemaa mysteeriolla, joka edelsi jumalaksi korottamista . . . Condoylla ei heidän perimätietonsa mukaan ollut äitiä eikä isää ja hän katosi yhtä salaperäisesti kuin oli tullutkin. He vaalivat hänen muistoaan ja uskoivat, että hän oli siirtynyt jumalien joukkoon." (Sivu 107)

"Gacheta on tunnettu neitsyt, joka synnytti Garonchacan, kuuluisan johtajan, joka hallitsi heitä (Chibcha-kansaa). Gacheta ilmoitti auringon olevan poikansa isä. Tämä on jälleen eräs tapaus, jonka yhteydessä puhutaan neitseellisestä hedelmöityksestä." (Sivu 113)

"Brasilian Manacica-kansan mytologisissa opeissa heidän neitseestä syntynyt kulttuurin alkuunpanija kohosi taivaalle tullakseen auringoksi vietettyään elämänsä kansaansa palvellen." (Sivu 126)

Sivulla 111 on vielä eräs outo tarina naisesta, jota palvottiin jumalattarena ja joka osoitti kummallisia voimia. "Hondurasin Cerquin'in maakunnan alkuasukkaiden pääjumalatar oli Comizagual, nainen joka perimätiedon mukaan saapui muilta seuduilta. Hän oli kyvykäs magiikan taitaja ja tuli heidän maahansa lentäen ilman halki. Hänellä oli kolme poikaa vaikka oli naimaton ja vaikei kuten tällaisissa tapauksissa tavanomaisesti kerrotaan, ollut pitänyt miestä lähellään. Hallittuaan oikeudenmukaisesti hänet siirrettiin pois seuraavalla tavalla:

hän käski kantaa vuoteensa ulos talosta, minkä jälkeen kirkas salama välähti ja jyriä kuului, eikä Comizagual'ia nähty enää."

Tutkiessamme tiedonpalastamme emme voi olla muistamatta George Adamskin kuvausta venuslaisesta, jonka hän väitti kohdanneensa erämaassa Kaliforniassa vuonna 1952. Tämä ei ole sopiva aika eikä paikka siirtyä noihin 50-luvun alkupuolen väitteisiin, riinpä annamme vain mytologisen viitteen ilman lisäkommentteja. Puhuessaan Venus-planeetan palvomisesta, mikä oli yleinen käytäntö useiden heimojen parissa, Dorman sanoo: "Chasca, Perun Venus, oli kuitenkin aina armollinen ja hän oli nuorukainen, jolla oli pitkät ja kiharat hiukset."

Ehkäpä mikään ylläolevassa kirjoituksessa mainituista seikoista ei osoita mitään määrättyä yhteyttä erilaisten myyttien ja legendojen ja meidän uudemman arvoituksemme, UFOjen välillä. Joka tapauksessa me todellakin löydämme melkein kaikista mytologioista ja kansantaruihin viittauksia olentoihin, jotka tulivat taivaasta ja palasivat sinne takaisin. Ovatko ne kaikki pelkkiä taruja vai ihmettelekö lukija kuten mekin, eikä niin paljon "savua" merkitse edes hiukan tulta. Joka tapauksessa tämä on mitä mielenkiintoisin tutkimuksen haara ja se saattaa tuoda esiin jonkin pienen jottolangan avaruusarvoituksemme selvittämiseksi.

LAUTASET JA LEHDISTÖ

Koska varsinkin aikakauslehdet näyttävät nykyisin yhä useammin käsittelevän kirjoituksissaan myös ufologian piiriin kuuluvia asioita, olemme päättä-

neet, että tästälähin tarkastelemme VIMANAssa näitä kirjoituksia. Yleensä ei ole aihetta käsitellä tällaisia kirjoituksia yksityiskohtaisemmin, koska varmasti monet VIMANAN lukijoista voivat näihin kirjoituksiin itsekkin tutustua. Tarkoituksena on myös esittää kirjoitusten suhteen kritiikkiä, jos siihen on aihetta. Koska maassamme ilmestyy kaikkiaan parituhatta lehteä, saattaa VIMANAN toimitukselta jäädä joskus hyvin merkittäväkin kirjoitus huomaamatta. Tarvitsemme siis valppaan lukijakuntamme apua ufologiaa käsittelevien kirjoitusten seuraamisessa ja niistä meille ilmoittamisessa.

Lautaset ja lehdistö-otsakkeen alla ei siis käsitellä varsinaisia UFO-uutisia ja niihin perustuvia lehtileikkeleitä, vaan lehdistössä olleita artikkeleita lentolautasista yleensä. Tällaisiahan on useimmiten aikakausilendissä, mutta joskus myös sanomalehdissä.

Koska viime kuukausina lentolautasista on kirjoitettu ilmeisesti useissa kymmenissä lehdissä ja kun meillä toisaalta ei ole tietoa läheskään kaikista kirjoituksista, otamme tähän ensimmäiseen "lehdistökatsaukseen" ikäänkuin malliksi vain yhden kirjoituksen.

TAITAJA N:o 6/1967, siv. 4 -7.

Raimo Hämäläinen: Lentävä lautanen - "SE" toisesta maailmasta.

Päätoimittaja Hämäläinen toteaa johdannossaan, ettei hänellä itsellään "ole kovinkaan suuria käsityksiä lautasjutuista eikä niihin liittyvistä vaikutuksista". Yleisesti ottaen tämä kirjoitus on sangen neutraali. Toisaalta siinä on melko runsaasti todisteita lentolautasten puolesta - mm. kolme valokuvaa, joista yksi melko harvinainen argentiinalaisesta Mendozan kapselistä - toisaalta taas yhdyttään USA:n ilmavoimien kantaan, että useimmille ilmiöille voidaan löytää "luonnollinen" selitys. Yleensä kirjoituksessa esitettyjä tietoja voidaan pitää melko luotettavina. Pääkysymys on "mitä nämä

miljoonat ovat nähneet?" Kirjoituksen alussa todetaankin, että USA:ssa noin kymmenen miljoonaa ihmistä väittää nähneensä lautasia. Sen jälkeen käsitellään ilmavoimien tutkimuselimen toimintaa ja mainitaan myös Coloradon tutkimuksista.

Kirjoitukseen liittyy myös piirros, jonka tarkoituksena on selvittää hypoteesiä neljännestä ulottuvuudesta, koska kaikki lautaset eivät ilmeisesti käytkään käyttäydy kolmen ulottuvuuden puitteissa. Ovatko lautaset siis energiaa vai kiinteitä esineitä? Esitellään myös tärkeimmät UFO-alueet, samoin Karl Veitin yleiskäsitykset UFO-asioista. Loppukappaleessa mainitaan myös Interplanetistit ry. "Lisäksi maassamme lienee useitakin vähemmän julkisia ryhmiä, jotka harrastavat lentävien lautasten etsimistä ja ilmiöiden tarkastelua vakavassa mielessä". Lopuksi todetaan, että viranomaisen kanta "saattaa rauhoittaa ihmisiä". Mainittakoon vielä, että lehden kannessa on melko komea piirros lentävästä lautasesta. (T.K.)

FLYING SAUCER REVIEW

1/68

sisältää jälleen useita kiintöisiä kirjoituksia, joista seuraavassa lyhyesti:

Lehden toimittaja Charles Bowen ja ranskalainen UFO-tutkija Aimé Michel olivat viime vuoden elokuussa vierailleet Valensole'ssa maanviljelijä Maurice Masse'n luona, jonka merkittävästä havainnosta 1.7.1965 kerroimme VIMANA 2/67:ssä, ja he kertovat artikkelissaan "A Visit to Valensole" (Vierailu Valensole'een) vierailunsa tuloksista.

Annamme tässä vain eräitä täydentäviä tietoja leh-
dessämme aikaisemmin julkaistuun kirjoitukseen.
Keskusteluissa paikallisten viranomaisten ja mui-
den henkilöiden kanssa ilmeni, että Maurice Masse
tunnettiin rehellisenä ja ahkerana miehenä. Aimé
Michel'in mukaan tämä laventelinkasvattaja oli
havaintonsa jälkeisinä viikkoina ollut varsin her-
mostunut, levoton ja pari kertaa jopa masentunut-
kin; käsittämätön kokemus ei selvästikään sopi-
nut hänen yksinkertaiseen talonpojan elämäntyö-
liinsä.

Kesällä 1967 Michel ja Bowen olivat kuitenkin häm-
mästyneitä miehen rauhallisuudesta ja varmuudesta.
Tapauksen eräs mielenkiintoinen piirre liittyy
siihen, että Masse tuntuu salaavan jotakin, mitä
tuona heinäkuun päivänä 1965 sattui, jotakin muu-
ta sen lisäksi, mitä hän aikoinaan kertoi tutki-
joille (jo silloin Aimé Michel oli epäillyt, että
jotain muutakin oli tapahtunut). Kysyttäessä täs-
tä asiasta Masse vastasi: "Se on totta, en kerto-
nut kaikkea. Mutta olen jo nyt puhunut liian pal-
jon. Minun olisi ollut parempi pitää se kaikki
omana tietonani." Ja edelleen " . . . mutta en
voi selittää mitään. Voisin ainoastaan sanoa asi-
oita, joita ei ymmärrettäisi. Teidän olisi itse
koettava sama ymmärtääksenne sen."

Bowen ja Michel eivät siis saaneet selville, mitä
erityistä Masse'lle oli tapahtunut sen lisäksi,
mitä hän oli kertonut. Tässä meillä on jälleen
piirre, jonka varsin usein tapaa UFO-havaintojen
yhteydessä: jonkinlainen pakonomainen varmuus jos-
takin asiasta ja toisaalta kieltäytyminen kertomas-
ta tiettyjä asioita. Masse osoittaa ehdotonta var-
muutta eräissä suhteissa. Hänen vaikutelmansa ta-
paamistaan olennoista on, etteivät nämä ole "pa-
hoja", etteivät ne pakota ketään mihinkään kuten
esim. oli laita Barney ja Betty Hillin tapaukses-
sa. Hänen varmuutensa heijastuu mm. siitä, että
hän sanoi, että jos jotkut väittävät olentojen
pakottaneen heidät johonkin, niin se ei ole totta.

Voisimme verrata tätä asennoitumista esim. John A. Keelin haastattelemien UFO-olentoja tavanneiden henkilöiden väitteisiin, joiden mukaan puheet "pienistä miehistä ovat pötyä. Lautasihmiset ovat aivan meidän näköisimmä." (Kts. VIMANA 2/67 "Katkelmia eräästä tutkimuksesta")

Mistä tällainen ehdoton varmuus? Näihin tapauksiin liittyy jälleen jotakin sellaista, minkä edessä meidän on tunnustettava "UFO-palapelistä" puuttuvan vielä paljon paloja - tai sitten olemme asettaneet palaset väärin paikkoihin.

Ko. artikkelissa on valokuvia laskeutumispaikasta, jossa kyntö- ja kylvöyrytyksistä huolimatta ei enää kasva kuin trifolium melilotus-nimistä rikkaruohoa (eräs apilalaji). Mainittakoon vielä, että tammikuun loppupuolella 1967 viisi paikallista asukasta löysi erään korjauksen alaisen maatalon tyhjältä huoneesta pienen miehen, joka oli ulkonaisesti samanlainen kuin Maurice Masse'n tapauksessa paitsi että tällä olenolla oli parta. Kaikki silminnäkiäjät yrittivät ottaa kiinni tuon pikku veikon, mutta turhaan, sillä "aivankuin jokin näkymätön voima olisi saanut tämän livahtamaan heidän käsistään" ja mies pakeni ikkunasta.

Flying Saucer Review'ssa on aina monipuolinen kokoelma eri puolilta maapalloa tulleita UFO-ilmoituksia. Nykyään aletaan yhä enemmän kiinnittää huomiota väitettyihin UFO-olentojen havaintoihin, joista "Review'ssa" käsiteltiin tällä kertaa paria kappaletta. "Winterfoldin näkyyn" liittyy erikoispiirteensä voimakas, inhottava tuoksu (tapaus sattui marraskuun 13. päivän vastaisena yönä 1967), jollainen on usein ilmoitettu UFO-havaintojen yhteydessä. Esimerkiksi 12.9.1952 Flatwoods'in (USA) laskeutumis- ja hirviötapauksen yhteydessä ilmoitettiin havaitun "pilaantuneiden munien tuoksu" (aiheutuu rikkivedystä H_2S). Charles Bowen: "Keskustellessani tästä uudesta Winterfoldin tapauksesta Gordon Creightonin kanssa hän muistutti siitä, että keskiajalla paholaisen ilmestymisistä

kertovat tarut kertovat myöskin rikin tuoksusta. Jos tällainen - Philip Freeman'in ja Angela Carter'in näkemä - näky olisi ilmoitettu 600 vuotta sitten, niin se olisi varmastikin tulkittu paholaisen ilmestymiseksi; varmastikin Flatwoods'in hirviö olisi joutunut samaan ryhmään ja, kuten tiedämme, myös UFO oli ilmoitettu tuolloin havaituksi."

John A. Keel kertoo artikkelissaan "An Unusual Contact From Ohio" aamuyöllä 18.7.1967 havaitusta hehkuvaan "avaruuspukuun" pukeutuneesta olennosta. Silminnäkijä oli pappi Anthony De Polo ja tapaus sattui Boardman'ssa Ohiossa. Tästä tapauksesta, johon liittyy muutamia erikoisia piirteitä, toivomme voivamme jossakin sopivassa yhteydessä puhua enemmän. Mainittakoon vielä, että Flying Saucer Review on hiukan huolestunut Coloradon yliopiston tutkimuksista, joissa on ilmennyt jonkinlaista epä-määräisyyttä, mutta aika tulee näyttämään, millä tavalla ja millä tarkoituksella tutkimus todella suoritetaan.

"Review'ssa" seurataan tarkasti UFO-kirjallisuutta. Mainitaanpa pari uutta tulokasta:

John Michell: The Flying Saucer Vision (Sidgwick and Jackson Ltd., 1 Tavistock Chambers, Bloomsbury Way, London, W.C.1 - hinta 25s.), jossa kirjoittaja tarkastelee muinaisten tapahtumien ja aikamme UFO-ilmien mahdollista yhteyttä.

Biologi Ivan T. Sanderson: Uninvited Visitors (The Cowles Education Corporation, LOOK Building, 488, Madison Avenue, New York, N.Y. 10022, USA - hinta \$ 6.95.)

Flying Saucer Review

49a Kings Grove, London, S.E.15 (tilaukset)

R. A. Jahn:

SATELLIITIT JA UFOt

Flying Saucer Review 6/67

Aina 4 päivästä lokakuuta 1957 lähtien on vakavan UFO-tutkijan pyrkiessään eliminoimaan mahdollisia UFO-havaintojen aiheuttajia täytynyt muiden lisäksi ottaa huomioon vielä eräs "valo taivaalla": keinotekoinen maapalloa kiertävä satelliitti. Yli 50 esiinnee kiertäessä Maata paljaalle silmälle näkyvinä (ja lisäksi 150 kiikarilla havaittavaa) ei ole ihme, että useimpien tutkijoiden mielestä on mahdollisen satelliitin tunnistaminen jonkin havaintoilmoituksen aiheuttajaksi suunnaton tehtävä.

Vaikka jotakin tiettyä satelliittia ei voitaisikaan tunnistaa, on kuitenkin joitakin seikkoja, joiden avulla voidaan määritellä, onko satelliitti havainnon todellinen aiheuttaja vai eikö. Näitä ovat:

Ulkonäkö

Kaikki satelliitit näyttävät valopisteiltä. Koska ne loistavat heijastamalla auringon valoa, ne näyttävät valkoisilta paitsi mahdollisesti lähellä taivaanrantaan, jolloin ilmakehän refraktion vaikutuksesta niiden valossa saattaa olla punainen viivahdus. Tähän mennessä mikään satelliitti ei ole tarpeeksi suuri heijastaakseen kylliksi valoa, jotta se näkyisi päivänvalossa eikä yhtään satelliittia voida nähdä ennenkuin aurinko on laskenut tai laskee vähintään puolen tunnin sisällä.

Kaikki satelliitit eivät ole kirkkaudeltaan muuttomattomia. Jos ne vaappuvat radallaan tai niiden pinnassa on epäsäännöllisyyksiä, näyttävät ne havaittajasta "välkkyvän", koska auringon valo heijastuu epätasaisesti.

Liike

Satelliitit liikkuvat tiettyyn suuntaan, eivät poukkoile eivätkä tee mitään äkkinäisiä suunnan muutoksia (so. suorakulmaisia käännöksiä, äkillisiä vastakäännöksiä yms.) Ne nähdään tavallisesti nousuvan ylös taivaanrannasta liikkuen kaareissa ratansa huippupisteeseen ja laskeutuvan vastapäiseen taivaanrantaan. Koska rata saattaa läpäistä maapallon varjon, voi satelliitti tavallisesti yhtäkkiä ilmestyä näkyviin tai sammua.

Kulkemisaika taivaanrannasta toiseen vaihtelee huomattavasti - se voi olla jopa 30 minuuttia tai vain 30 sekuntia. Melkein kaikki satelliitit ammutaan radalle niin, että ne kulkevat länsi-itäsuunnassa, mutta ns. taannehtivalle radalle ammuttujen satelliittien ohikulkuaika on vähintään 10 minuuttia.

Ennakkotiedot

Englannissa ovat kaikki satelliitteja koskevat tiedot Slough'n Radio- ja avaruustutkimusaseman luettelossa. Sieltä lähetetään taitaville havaintojen tekijöille satelliittiennusteet, jotka ovat tavallisesti muutaman minuutin tarkkuudella laadittuja. Nämä ovat kuitenkin vain pitkäikäisiä satelliitteja varten. Ennusteita ei laadita satelliiteille, joiden lentoaika on n. viikko.

Päivittäiset sanomalendet kuten Sun, Daily Mail ja Daily Telegraph julkaisevat kunkin päivän sääkartan alapuolella suurten satelliittien Echo I, Echo II ja Pageos A havaitsemisajat ja nämä on ensimmäiseksi tarkistettava, jos satelliittia epäillään UFO-raportin aiheuttajaksi.

Tuhoutuminen

Havainnot satelliittien ilmakehään tunkeutumisista ja tuhoutumisista ovat hyvin harvinaisia ja yleensä sanomalehdet ilmoittavat sellaisesta tapahtuman jälkeen. Epäselvässä tilanteessa on viisasta tiedustella Radio- ja avaruustutkimusasemalta onko jokin satelliitti tuhoutunut.^{x)}

Edellä olevat tiedot ovat vain hyvin suppeana ohjeena eliminoitaessa satelliittihavaintoja UFO-raporteista ja amatööri-UFO-tutkijan olisi hyvä tutustuttaa itsensä satelliitin ulkonäköön tarkkailemalla joitakin.

^{x)} Suomessa Jokioisten observatorio, Jokioinen

MAXWELL CADE

eräs Flying Saucer Review'n tieteellisistä neuvonantajista, jonka kirjoitukseen "Painovoima ja kvasaarit" saimme tutustua VIMANAN numerossa 3-4/67, on kirjoittanut runsas vuosi sitten Englannissa^{x)} julkaistun teoksen "Other Worlds Than Ours" (Muita maailmoja kuin meidän), joka kuten kirjan irtokannessa sanotaan on "tosiasioihin pohjautuva johdatus uuteen exobiologian tieteseen (tiede, joka tutkii elämän ilmenemistä maapallon ulkopuolella) ja kriittinen niiden mahdollisuuksien ja sekä tieteellisten että yhteiskunnallisten probleemien tarkastelu, joita ilmenee pyrittäessä yhteydensaamiseen muihin avaruuden älyllisiin olentoihin".

Kirja on todellakin erittäin mielenkiintoista luettavaa, ehkäpä sen tähden, koska Cade monipuolisena tiedemiehenä pystyy tarkastelemaan "muuta maailmoja ajassa ja avaruudessa" monesta näkökulmasta käsin ja koska hänen esitystapansa pyrkii ennakkoluulottomuuteen ja uusien mahdollisuuksien luotaamiseen. Ymmärrämme helposti, että exobiologia on erittäin laaja tutkimuskenttä emmekä tässä yhteydessä käy tarkemmin selvittämään Caden kirjan asiaticollista sisältöä, mainitsemme vain muutamia lukujen otsikoita vihjeeksi: "Elämä muissa maailmoissa - erään ajatuksen historia", "Miten elämä sai alkunsa maapallolla", "Älyn kehittyminen", "Tähtien ja planeettojen synty ja tuho", "Elämä aurinkokunnassa", "Elämä aurinkokunnan ulkopuolella", "Yhteydenpito avaruuden elollisten olentojen kanssa", "Kansantarut ja lentävät lautaset" jne.

Tässä haluaisimme kuitenkin väläyttää erästä Caden kirjassaan esittämää mahdollisuutta, nim. sitä että ns. biologisen elämän rinnalla tai sen sijasta saattaa jossakin esiintyä mekaanista elämää, koneyhteisöjä. Tällainen otaksuma, jota vielä jokin aika sitten ei olisi voitu "sulattaa", on nykyisten tietojemme valossa kuitenkin varteenotettava tekijä. Tietokoneiden jatkuva kehittyminen on johtanut useat asiantuntijat pohtimaan mekaanisen älyn mahdollisuuksia ja rajoituksia sekä samalla ihmisen ja koneen ajatustoiminnan eroja ja yhtäläisyyksiä. Cade tarkastelee kirjassaan mm. voiko kone ylipäänsä ajatella ja edelleen voiko se ajatella luovasti. Yleensä sanotaan, että kone pystyy tekemään vain mitä sen käsketään tehdä eikä se pysty ajattelemaan sanan missään merkityksessä. Tällaiset väitteet ovat kuitenkin harhaanjohtavia ja monet johtavat ajattelijat ovatkin omaksuneet sen asenteen, että mikäli tietokoneet eivät ajattele, niin silloin eivät ajattele ihmisetkään. Voidaan esim. esittää: Ainoa todiste siitä, että ihmiset ajattelevat,

on siinä, mitä me voimme havaita heidän tekevän tai sanovan.

Ihmisen (tai ihmisen toiminnan) ja koneen välillä voidaan havaita tiettyjä yhdenmukaisuuksia, esim. kukaan oppinut ei ole seppä syntyessään, hänen aivonsa on ohjelmoitava (eli kuten me sanomme opettettava) selvittämään vaikeita probleemia ja ohjelmoijat tunnetaan paremmin "opettajina" ja "luenoitsijoina", mutta he ovat joka tapauksessa ohjelmoijia. Cade mainitsee: "Tietokoneet-eivät-voijatella-näkemyksen kannattajat esittävät edelleen väitteen, että tietokoneet eivät voi tulkita omia tuloksiaan. Taas on olemassa tähän vasta väite, joka korostaa, että tulkitseminen on erään tietomäärän selvittämistä toisen tietomäärän valossa; se on prosessi, jossa olennaisesti pyritään löytämään yhteys kahden tietomäärän välille. Mutta juuri tämänkaltaista työtä varten tietokoneet on suunniteltu".

Tietokoneiden ja ihmisaivojen välillä on vielä paljon eroavuuksia, mutta ne ovat Caden mukaan pikemminkin kvantitatiivisia kuin kvalitatiivisia luonteeltaan ja täten ilmeisesti tulevat ajan ja parempien teknillisten ratkaisujen mukana pienemään ja häviämäänkin. Koneiden luovan ajattelukyvyn mahdollisuuden vastustus nousee yleensä joistakin uskonnollisista syistä, mikä onkin ymmärrettävää, sekä ajattelu-käsitteen väärinymmärtämisestä. On kuitenkin huomattava, että koneen ajattelemisesta puhuminen on eri asia kuin väittää sillä olevan "sielun". Tällaiset tarkastelut avaavat erittäin laajoja näköaloja ihmisen ajatustoiminnan ymmärtämiseksi.

Cade: "Kaiken kaikkiaan vaikuttaa siltä, ettei kestä kuin korkeintaan 15 - 20 vuotta, kun voimme jo valmistaa mekaanisia aivoja, jotka kooltaan ovat verrattavissa ihmisaivoihin. Mutta lisäksi tarvitaan muutakin. Mikäli koneet todella voisivat ajatella, niillä tulee olla kolme kykyä, joita ainoastaan harvat nykyisin omaavat.

Näistä ensimmäinen on kyky irrottautua traditi-
oista, heittää ohjelma pois ja etsiä uusia ja
alkuperäisiä tiedonkäyttötapoja; tosiasias-
sa kokemuksen etsiminen ja siitä oppiminen - tämä on
prosessi, joka on myös omiaan kohottamaan ihmis-
neron tavanomaisen veljensä yläpuolelle. Muuta-
milla nykyisillä koneilla on tämä kyky, the Con-
ditional Probability Machine, joka on tehty Kan-
sallisessa Fysikaalisessa Laboratoriossa, on
yksi esimerkki. Toiseksi tietokoneet on valmis-
tettava paljon joustavammiksi, mitä tulee niiden
tiedonkeruutapoihin, käyttämään menetelmiä, jotka
muistuttavat enemmän eläimen aisteja mielikuvituk-
settoman reikänauhan sijasta, jota useimmat koneet
käyttävät. Varsin paljon on saatu aikaan tällä
suunnalla. Jotkut tietokoneet on ohjelmoitu tunnis-
tamaan suoraan puhetta ja eräs amerikkalainen kone,
the Perceptron, pystyy tunnistamaan aakkoset, vaikka
ne ovat huonostikin kirjoitettuja, oudosti kallel-
laan tai osittain poispyyhittyjä. Lopuksi tietoko-
neen voidakseen kilpailla aivojen kanssa, on opitta-
va huomaamaan, milloin sen suoritus on erinomainen.
Ottakaamme esimerkiksi runoileva kone. Tällainen
kone ei ainoastaan pysty kirjoittamaan runoja tietty-
jen kielioppisääntöjen ja äärellisen sanavaraston
rajoissa, vaan se voi kirjoittaa erittäin hyviä ru-
noja. Kone ei kuitenkaan ole todella hyvä runoilija,
ennenkuin se pystyy tosiaankin erottamaan satunnai-
sesti hyvän runon tavanomaisesta roskasta.

Näine kolmine etuineen nykyajan tietokoneisiin näh-
den voisivat tulevaisuuden koneet olla älykkäämpiä
kuin kukaan ihminen, ja on mahdollista, että ilmeni-
si eräänlainen mekaaninen evoluutio, jonka mukaises-
sesti olemassaolevat tietokoneet suunnittelisivat
jälkeläisensä ja edelleen sukupolvesta sukupolveen
kehittyen älykkäämmiksi joka askeleella . . . "

Flying Saucer Review'ssa 3/67 julkaistussa artikke-
lissa The Forms of Intelligent Organisms Cade kir-
joittaa: "Tämä kehitystahti, joka alkoi paroni von
Kempelen'in (todennäköisesti vale-) shakinpela-

jasta ja vähemmässä kuin 200 vuodessa tuotti miltei inhimilliset kyvyt omaavia sähköisiä tietokoneita, on tyypillistä aikamme teknologialle. Mitä seuraavat 200 vuotta tuovat mukanaan? Se saattaisi olla hyvinkin jotakin inhimillisen mielikuvituksen ylitävää. Samoin meidän tulee kysyä itseltämme, mitä on saattanut tapahtua vanhemmissa maailmoissa, joissa teknologia on ehkä ollut pitkälle kehittyntä, ennenkuin elämä ryömi rannalle Maan meristä.

On mahdollista, että uusi kehitysjakso - mekaaninen evoluutio - on alkamaisillaan tällä planeetalla. Saattaa olla, että siirtyminen biologisesta mekaaniseen evoluutioon osoittautuu paljon merkityksellisemmäksi kuin siirtyminen kemiallisesta biologiseen evoluutioon noin 2500 miljoonaa vuotta sitten. On paljon mahdollista, että näin tapahtuu aina - että milloin tahansa biologinen elämä saavuttaa sellaisen älyllisen tason, että elimistö voi ymmärtää omaa fysiologiaansa, niin silloin aletaan käyttää mekaanisia osia vajavaisten biologisten elinten korvaamiseksi."

"Mekaanisilla älyllisillä olennoilla, joita saattaa jo olla toisissa maailmoissa, olisi suuria etuja biologisiin olentoihin nähden. Tähtien väliset matkat, jotka ovat mahdottomia ihmiselle, rasitaisivat niitä vain vähän. Ne pystyisivät kestämään suunnattomia kiihtyvyyksiä pitkiä aikoja ja käyttämällä vain sellaisia osia, jotka ovat olennaisia avaruusaluksen ohjaamiseen, ne voisivat selviytyä ulkoavaruuden kylmyydestä ilman ruokaa (polttoainetta), vettä tai ilmaa. Oudoissa ympäristöissä sellaiset koneet voisivat kestää suuria kuumuuksia ja kylmyyksiä, toimia miltei kaikenlaisissa ilmakehissä (tai ilman niitä) ja olla immuuneja bakteereille, viruksille ja useimmille säteilyille.

Lisääntyminen, jonka tavallisesti ajatellaan olevan luonteeltaan jotakin pelkästään biologista, ei tosiasiassa ole mitään sen tyyppistä, vaan hyvin monissa yhteyksissä esiintyvä ilmiö. Lisääntyminen on jotakin, mitä alkaa tapahtua kaikissa dynaamisissa sys-

teemeissä, joiden monimutkaisuusaste ylittää tietyn (hyvin korkean) arvon. Ongelmana on (ja amerikkalaiset insinöörit työskentelevät jo sen parissa) ohjelmoida kone valmistamaan toisen itsensä kaltaisen koneen ja ohjelmoimaan tämän "mekaanisen jälkeläisen" tekemään samoin. John von Neumann osoitti ensimmäisenä matemaattikkona, että tietokoneen on teoreettisesti mahdollista suunnitella itseään parempi tietokone ja näiden kahden edelleen keskenään päättää kolmannen suunnittelusta . . . Tällä tavalla mekaaninen kehittyminen seuraa nopeasti mekaanisen lisäntymisen kantapäillä."

Joidenkin mielestä edellä oleva ei ehkä kuulu UFO-tutkimukseen, mutta tunnemme, että se avaa varteenotettavia näköaloja, joita ei tulisi jättää huomiotta eri mahdollisuuksia pohdittaessa.

(R. Meiskanen & P. Teerikorpi)

x) Museum Press Ltd, 39 Parker Street, London, W.C.2

UFO-66

UFO-66:n "viralliset" kokoukset ovat kevään aikana seuraavasti: 25.2., 31.3., 28.4. ja 26.5. eli siis kunkin kuukauden viimeisenä sunnuntaina. Kokouspaikkana on Lappeenrannan nuorisotalo ja alkamisaika on aina klo 18. Kaikki ufo-asioista kiinnostuneet ovat tervetulleita. Nuorisotalossa tapahtuvien kokousten lisäksi on suunnilleen keran kuukaudessa kokous, jolla ei ole kiinteätä paikkaa eikä aikaa. Kokousten ohjelmaan sisältyy mm. Heikki Heimolan jatkuva ääninauhakäännös URANTIA-kirjasta. UFO-66:tta koskevia asioita voi tiedustella puh. 12107 (rva Leinonen, iltaisin) tai kirjeitse UFO-66, Uro.

Summary in English

Here in Finland the interest in UFO-research has evidently increased during the last few months; new clubs have been founded and a new book, originally published in Sweden by K.G. Rehn, *Len-tävät lautaset* (Flying Saucers, Fact and Theory) has been published by a well-known publisher. This book discusses various UFO-observations from all the world in quite an ingenious way and will certainly appeal to those with a rational way of thinking (but sorry to say the author has not been open-minded enough in every respect). The author's attitude towards the possibility that UFOs could be spaceships from other worlds is positive.

The editorial in this issue of the "VIMANA" stresses the importance of establishing a network of UFO-researchers in Finland. We have some active members in our country who send reports of UFO-observations to us but a systematic network is, however, missing. And such a network would be very important in trying to get a real picture of the UFO-activities in Finland.

We also present some recent UFO-observations made in the Sovjet Union and published in the Russian English-language magazine "Sputnik" (December 1967) in an article by the Russian scientist Zigel. In our other articles, most of which are translations from the Flying Saucer Review, England, and obviously known to English-speaking readers, we have tried to give our readers information about various aspects of the UFO-research. We hope we'll be able to give more information about UFO-activities in Finland in our next issue of the "VIMANA", to be published in May.

- This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O.Box 10101, Helsinki 10, Finland.

Julkaisemme oheisena valokuvan, jonka 14-vuotias Alex Birch otti Mosborough'issa Englannissa helmimaaliskuussa 1962 kotinsa puutarhan yläpuolella lentävistä esineistä (Flying Saucer Review 2/63). Samalla tämä kuva olkoon "kuvituksena" äskettäin suomeksi ilmestyneeseen teokseen K. Gösta Rehn: Lentävät lautaset (Tammi 1968), jolla on varmasti oleva suuri merkitys asiatietojen antajana etenkin viime vuosien UFO-tapahtumista. Kertomus Alex Birch'in tapauksesta on ko. teoksen sivulla 37.

